

CAPIT. II.- CONTINENTUL AFRICA

A.- INTRODUCERE

1.- STATELE AFRICII PRECOLONIALE

Africa este considerată „leagănul omenirii” datorită apariției aici a primilor hominizi precum Lucy, un australopitec fosilizat descoperit în Etiopia datând de peste 4,4 milioane de ani sau chiar mai vechi, precum cel descoperit în Podișul Tugen, numit ororin tugenensis datând de aprox. 6 milioane de ani.. Aceștia sunt cei mai timpurii strămoși ai omului care vor evolua spre homo erectus de acum 350.000 de ani, considerat strămoșul omului modern homo sapiens apărut în estul Africii. Agricultura apare aici în jurul anului 10 000 î.e.n., iar metalurgia în jur de 4.000 î.e.n. Primele civilizații africane apar

în Egipt și mai apoi în Magreb și Cornul Africii. În Evul Mediu, islamul se răspândește în regiune, Timbutku devenind un centru major de cultură musulmană. Tot în această perioadă apar diverse state și formațiuni politice pe continent.

Începând cu secolul al XV-lea, europenii și arabii iau sclavi din diferite regiuni ale Africii pentru a-i duce peste mări luând astfel naștere comerțul cu sclavi africani. Colonizarea europeană se transformă rapid în ceea ce va deveni la sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX bătălia pentru Africa, urmată de lupte pentru independență și decolonizare după Al Doilea Război Mondial. Scrierea unei istorii a Africii este o mare provocare pentru cercetătorii din domeniu, datorită lipsei surselor scrise în special în Africa subsahariană. Istoria orală, istoria lingvistică, arheologia și istoria genetică a Africii au avut un rol determinant în scrierea unei istorii a Africii. În plus, condițiile dificile de mediu, politice și economice au încetinit în mare măsură cercetarea arheologică, ca și materialele biodegradabile ca: lemnul sau diferite plante din care au fost construite satele și orașele africane.

De asemenea, multe din datele venite prin tradiția orală nu au fost înregistrate cu acuratețe în trecut, astfel că diferiți cercetători au versiuni foarte diferite asupra cronologiei și evenimentelor din istoria africană. Din această cauză Africa este considerată un „continent întunecat” sau un „continent fără istorie”.

Din punct de vedere geografic istoria africană poate fi împărțită în două:

- Istoria Africii de Nord, centrată mai ales pe istoria Egiptului, de unde avem date scrise de peste 5 000 de ani, dar și a celorlalte regiuni aflate de timpuriu în contact cu civilizațiile mediteraneene europene și asiatice,
- Istoria Africii subsahariene separate de acest obstacol natural care este Sahara. Aici încep a fi descoperite cu greu în junglă rămășițele unor state puternice precum cel din Mali sau Zimbabwe. Există, de asemenea, și o zonă de tranziție pe coasta estică în Cornul Africii, unde Etiopia, Eritreea și Sudan sunt considerate ca făcând parte atât din Africa de Nord cât și ca regiune de tranzit spre sud, dar și ca legătură cu Asia.

Din punct de vedere lingvistic există tot o împărțire între nord și sud. Astfel, în nord se află grupul de limbi afro-asiatice, iar în sud grupul de limbi Niger-Congo sau kordofanian (cel mai important). Alte grupuri lingvistice importante sunt khoisan din

zona deșertului Namibiei și swahili, o limbă modernă născută pe coasta de est din simbioza limbilor africane cu araba.

O clasificare cronologică ar împărți Africa în Africa precolonială, Africa colonială și Africa postcolonială.

Epoca pre-colonială (300-1600)

Africa subsahariană

Caravana in Sahara

Ornamente din aur african

- În secolul VI, arabii au ocupat nordul Africii, fiind interesați de obținerea unor contacte cu Africa sub-sahariană pentru a cumpăra aur, sclavi și fildes. Ghana era un centru al comerțului cu aur, condus de berberi care dominau transportul cu cămile prin Sahara și cumpărau aur de la triburile soninke în schimbul sării. Negustorii arabi au deschis relații cu șefii de trib. Negustorii arabi întâmpinau dificultăți în traversarea Saharei, având nevoia colaborării cu locuitorii de la sud de Sahara și de bunăvoința acestora. În cel mai larg deșert al planetei, Sahara, o caravană de negustori și călători musulmani cu cămile străbăteau deșertul.

În fruntea expedițiilor erau și exploratori și comercianți ca Ibn Battuta, un marocan de origine, care a călătorit toată viața și și-a descris amănunțit călătoriile din Africa, Rusia, Maroc și India, iar pe mare, în China de sud. În Deșertul Sahara sunt temperaturi medii ridicate (38 °C), deosebit de fierbinte și uscată. Un loc periculos pentru călători, dar conține cele mai vitale resurse, precum sarea, care înaintea apariției frigiderelor, menținea hrana uscată, absorbind apă și prevenind bacteriile. Caravanele traversau Deșertul Sahara și înfruntau căldura aridă, lipsa apei și furtunile de nisip pentru a transporta sarea în orașele din Mali, ca Koumbi, Saleh, Djenne sau Tombouctou.

- Căpeteniile locale cooperau cu arabii și aveau

avantaje comparativ cu rivalii lor, aceștia putând să-și extindă teritoriile și să perceapă dări moderate. Aceștia mai primeau arme și bunuri de prestigiu ce le confereau putere. S-au format astfel imperiile sahariene Ghana, Mali și Songhai.

Comert cu fildes

Constituirea ca imperiu al Ghanei a avut loc după instalarea arabilor în Africa de Nord și după ce arabii au descoperit că pot găsi resurse de metale prețioase și sclavi. Astfel, căpeteniile din Ghana, Mali și Songhai au realizat că au avantaje de pe urma cooperării cu negustorii arabi. Căpeteniile le garantau securitatea drumurilor trans-sahariene, cu condiția să efectueze tranzacțiile numai la curțile lor. Pentru a asigura monopolul tranzacțiilor, liderii respectivelor formațiuni au ordonat triburilor supuse să le predea pepitele de aur, acordându-le în schimb cereale și animale.

- La rândul lor, liderii formațiunilor schimbau aurul și primeau arme, sare, textile și podoabe de la arabi, considerându-le "bunuri de prestigiu". Bunurile de prestigiu le-a îngăduit să cumpere loialități, iar armele le-au conferit o superioritate militară asupra rivalilor sud-saharieni. Victoriile militare au condus la formarea unor veritabile "imperii" și la apariția unui disponibil de prizonieri care erau exportați în lumea arabo-islamică.

AFRICA DE VEST

Mali

- În epoca postclasică, de-a lungul rutelor de caravane din Africa de Vest s-au format primele entități politice. În secolul al V-lea, la sud de Maroc, în Mauretania, s-a format regatul Ghanei, cu capitala la Koumbi Saleh. În secolul al VIII-lea, berberii au deținut controlul asupra africanilor de culoare până când au fost alungați. Comerțul cu aur și sare a fost profitabil, însă negustorii arabi au adus islamul până în anul 1000, fiind urmați de invadatori.

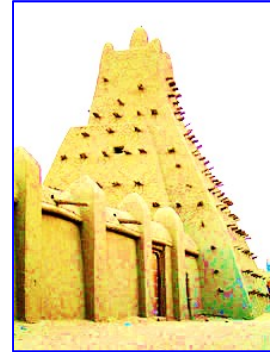
- În secolul al XI-lea, Ghana a fost cucerită de Almoravizii

nord-africani. Odată cu izbucnirea războiului, Ghana a fost islamizată. În 1203, populația Soso a cucerit Koumbi Saleh și a domnit pentru scurt timp în Ghana. Au fost înfrânți în secolul al XIII-lea de către populația Malinka, punând bazele regatului Mali, ce a fost convertit la islam.

Sub regele Mansa Musa, în prima parte a secolului al XIV-lea, a început o perioadă prosperă, având capitală stabilită la Niani.

Marea moschee din Djenne

Moscheea Sankore din Timbuktu

Mansa Musa a făcut un pelerinaj la Mecca în 1324, însoțit de o caravana imensă: 60 000 de cărauși, 500 de sclavi și 90 de cămile încărcate cu aur. Tot el, ca un musulman devotat, a clădit Marea Moschee din Djenne care a fost terminată abia în 1907.

Soldat din teracota de la Djenne

Case din pământ de la Bandiagara cu stil arhitectural Dogon

În Mali, sarea era așa de cerută încât era plătită în aur. Orașele comerciale din Mali exportau fildeș, aur și sclavi către lumea musulmană și către orașele Veneția și Genova din Europa. Aurul african va sta la bazele Renașterii și saltului

cultural al Europei. Cantitatea de aur cheltuită de Musa doar în Cairo a destabilizat moneda egipteană pentru multe decenii.

Musa a construit o mare moschee la Timbuktu, și a dezvoltat o școală islamică ce a devenit un mare centru educațional islamic. Djenne și Timbuktu erau centre de învățământ unde musulmanii se amestecau cu africanii. Mali a atins apogeul civilizației sale în timpul lui Mansa Musa, unul dintre cei mai bogați oameni din istorie datorită aurului abundent din Mali. Din anii 1400, regatul s-a prăbușit, fiind înlăturat de Songhai. În 1484, Portugalia a stabilit relații diplomatice și comerciale cu Imperiul Mali, care s-a destrămat odată cu expansiunea Imperiului musulman Songhai. Songhai a devenit un regat prosper prin intermediul contactelor comerciale cu lumea arabă. Înainte de apariția imperiului Songhai, o mare parte din centrul Africii de Vest a fost controlată de Imperiul Mali. Acest imperiu se crede că a fost fondat cândva înainte de 1000. A fost în mare măsură un imperiu comercial și literalmente intersecția dintre importantele rute comerciale nord-sud sahariene, precum și dintre rutele fluviale est-vest. Sub marele conducător Mansa Musa (r. 1307 - 1332), Imperiul Mali a cucerit orașele bogate ca Timbuktu și Gao și a câștigat controlul asupra depozitelor de sare la nord. În 1320, piața de aur din regiunea nord-africană s-a prăbușit direct din cauza acestui împărat, datorită cheltuielilor sale la Cairo.

Moscheea din
Djingareiber

Mormantul lui Askia

Songhai

Mali a fost un imperiu musulman, și sub Musa, orașul Timbuktu a devenit un important centru cultural în lumea musulmană. Cu toate acestea, de la începutul secolului al XIV-

lea imperiul a crescut prea mult pentru o centralizare durabilă, teritoriile majore au început astfel să-și afirme independența.

Manuscrise de matematica și astronomie din Timbuktu

Aceasta a inclus Gao, casa de Songhai. Songhai se crede că au apărut pentru prima dată în Gao jur de 800 în timpul erei Ghana. Puțin se știe despre istoria lor timpurie, dar se știe că în secolul al XI-lea, regele Kossoi s-a convertit la Islam, și a făcut Gao drept capitala regatului aflat în creștere.

Sub conducerea Gao, regatul a

crescut și a prosperat, iar în secolul al XIII-lea Mali a cucerit Songhai, făcând un stat vasal.

- Songhai a rămas sub control Mali cincizeci de ani, înainte de recâștigarea independenței sale sub regele Sulaimanmar. Songhai, sub Sunni Ali Ber, s-a propulsat în măreție. Sunni Ali Ber a condus Songhai timp de treizeci de ani (1464-1493). El a fost un lider militar genial și strateg. Profitând de slăbiciunea creșterii regatului Mali, a condus armatele Songhai să cucerească orașul bogat Timbuktu, izgonind jefuitori Tuaregi ce au preluat control asupra orașului în urma declinului regatului Mali. El a extins imperiul la vest, ocupând Djenne. A respins atacurile din Mossi, Dogon, și Fulani.
- În 1473 Ali Ber a format un mare imperiu, iar Djenne a prosperat. Înregistrările îl privesc pe Ali Ber ca un tiran instabil, care a fost generos și brutal, care a condus cu un pumn de fier și care a sacrificat și asuprit pe cei capturați. A aplicat o fuziune între Islam și ritualurile religioase tradiționale Songhai.
- Muhammad I Askia a condus Songhai din 1493 până în 1528. Cuvântul "Askia" înseamnă "uzurpator", venind la putere prin înlăturarea fiului-moștenitor a lui Ber Ali. Deși a luptat pentru a obține coroana Songhai, Askia a fost mai mult decât un dictator militar. A fost cunoscut drept un reformator, organizator, și om al lui Allah. În timpul domniei sale, a creat o birocrație pentru a ajuta la conducerea imperiului și de a impune taxele, controlul militar, și politicile agricole. El a deschis mai multe școli religioase din Songhai, și în 1495 a făcut un

pelerinaj celebru la Mecca. Askia a condus până în 1528, când a fost detronat de fiul său.

- În anii de după eliminarea Askia, nici un alt lider nu a fost în măsură să ia și să dețină puterea pentru orice perioadă semnificativă de timp. Fiul lui Askia, Musa, a domnit timp de trei ani; el a fost urmat de Mohamed al II-lea, care a domnit timp de șase ani; și următorii doi lideri au domnit doi și zece ani . În 1549 Askia Dawud a venit la putere; a condus pentru treizeci și trei de ani, până în 1582. Această stabilitate relativă a fost spulberată când sultanul Marocului a trimis o forță condusă de famenul Judar Pasha, și au percheziționat depozite de sare de la Taghaza.
- Sfârșitul a venit în 1591. Forțele Songhai, în ciuda numărului foarte mult superior, au fost dirijate de către o busculadă declanșată de armele de foc ale marocanilor. Judar a jefuit Gao, Timbuktu și Djenné, distrugând Songhai. Acesta s-a despiciat în zeci de regate mici.

Imperiul Bornu

Embleme ale unor personalități și evenimente

Oba

aceștia erau vânduți europenilor ca sclavi

- Imperiul Bornu s-a aflat în ascensiune, fiind condus

- Liga orașului-stat Kanem-Bornu, care s-a dezvoltat de-a lungul lacului Ciad și s-a menținut până în secolul al XIX-lea, fiind convertit la islam în secolul al XI-lea.

Zonele de coastă ale Golfului Guineei au rămas singurele regiuni în care islamul nu a fost impus. Populația Yoruba a creat multe regate, ca Ife în sec. VII-XIII ce era un centru cultural și politic. A fost înlocuit de regatul Benin. În secolul al XV-lea, regii Oba au întreprins expediții militare luând captivi. Din secolul XVI,

din 1472 de Ali Dunamani, ce a format imperiul Kanem de lângă lacul Ciad, aflat în prăbușire.

Cu ajutorul cavaleriei, Ali și-a extins imperiul în toate direcțiile și a stabilit relații comerciale cu Camerunul, nordul Nigeriei și populația yoruba se aflau sub influență Bornului, dar supremația s-a prăbușit în sec. XVII. Islamul a avansat în anii 1500 în statele Hausa și Fulbe, care și-au menținut independența. Marile puteri europene au intrat în competiție pentru produsele comerciale vest-africane, care s-a încheiat cu victoria britanicilor și englezilor.

- În secolul XVIII, Marea Britanie a controlat comerțul în Gambia, Sierra Leone, Coasta de Aur-Ghana. Francezii dominau în Senegal, Guineea Franceză, Coasta de Fildeș. Ghana, Nigeria, Togo, Congo și Angola au devenit centre de comerț cu abanos.

Sudul și estul Africii

Kilwa Kisiwani Fort

- Pe coasta est-africană, din nordul Somaliei până în Mozambic, s-au dezvoltat legături între elementele africane și cele islamice, formând cultura *swahili* (arab.: sahil-coasta), ale căror orașe s-au îmbogățit și au devenit puternice prin comerțul pe continent și pe mare cu Arabia, India și China. În secolul al XIV-lea, Kilwa din Tanzania a deținut poziția cea mai importantă de pe coastă.

Partenerii comerciali din Africa erau triburile Bantu, care livrau în principal cupru și fildeș. Poporul Bantu s-a răspândit din interiorul continentului spre sud și est, imediat după secolul I, transformându-și limba într-una cele mai vorbite din Africa.

Amuleta

Joan Roy de Congo

- În secolul XII, poporul Shona, vorbitor de limba bantu, a pus bazele unui stat pe teritoriul dintre Mozambic și Zimbabwe. Zeci de mii de oameni locuiau, între zidurile fortificate ce înconjurau Marele Zimbabwe, capitala lor. Obiectele chinezești a după ce Vasco da Gama a descoperit o rută spre India, a schimbat cursul istoriei Africii. Portughezii s-au folosit de rivalitățile dintre triburi de pe coasta și orașele-stat pentru a distruge comerțul și pentru a-i elimina pe negustorii musulmani, miza fiind controlul total. Regatele din Africa Centrală s-au menținut, în vreme ce Zanzibarul devenise noul centru comercial arab sub dominație otomană. În Regatul Congo, regele Nzinga Nkuwu l-a rugat în 1482 pe regele Portugaliei să-i trimită misionari creștini. S-a convertit la creștinism sub numele de Ioan I în 1491. Împreună cu fiul său, Nzinga Mbemba I (botezat Alfonso I), a construit biserici și mănăstiri creștine. Regatul Congo a prosperat în urmă influxului de negustori și artizani creștini, însă aristocrația creștină a regatului practică comerțul cu sclavi proveniți din rândurile săracilor. Regatul creștin Congo s-a prăbușit în 1668 când capitală Sao Salvador do Congo a fost devastată și prădată de atacurile triburilor vecine non-creștine. Regatul Benin a întreținut relații comerciale cu portughezii, din 1486, permițându-le o baza comercială în țară. Expedițiile britanice începute din 1530 în Benin au condus

la conflicte cu portughezii, însă regatul a câștigat de pe urmă comerțului cu sclavi. În 1691, interzicerea sclaviei a dus la prăbușirea regatului.

- Portughezii au fost alungați din Africa după 1600 de către olandezi. În 1673, Compania Olandeză a Indiilor Occidentale i-a alungat pe portughezi din Elmina, Coasta de Azur, preluând conducerea comerțului cu sclavi și stabilind relațiile cu căpeteniile tribului fanți de pe coasta. În 1641, olandezii au ocupat insula Luanda din Angola, reușind să îi înlăture pe portughezi din Angola, pe cale armată, în 1648. Între portughezi și olandezi s-a stabilit o reconciliere de durată în domeniul comercial.

Etiopia

Etiopia s-a remarcat că o civilizație agricolă foarte veche, exportând sorg, mei, orz și cafea. Din secolul I, s-a format Regatul Axum ce s-a menținut până în 960. În 324, regele Ezanc I a adoptat creștinismul, Etiopia fiind printre primele formațiuni care adopta această religie. În secolul VI, Etiopia a pierdut controlul asupra teritoriilor de coastă și a ocupat Yemen până la expansiunea musulmană. Și-a mutat centrul de la Aksum spre munți, în interiorul platoului etiopian pentru a se apăra de atacurile musulmane. În 960, regatul Axum este nimicit de regina Guddit.

Biet Giyorgis, Lalibela

- În secolul X, dinastia Zagwe a preluat puterea și a reconstruit Etiopia din reședința regală de la Lalibela. În 1268, Yekuno Almak, ce pretindea că este descendența a lui Menelik, fiul lui Solomon, fondator al națiunii, a înlăturat dinastia Zagwe și a instaurat dinastia

solomonica. S-a sprijinit pe mănăstiri și pe clerul creștin. Membrii ei s-au aflat într-un conflict cu vecinii islamici și prinții rebeli ai provinciilor. Pentru a impune puterea bisericii, care legitima domnia împăratului, a început persecuția evreilor și ereticilor. În secolul XV, s-au stabilit relații cu Europa, cu Papa

de la Roma și cu Portugalia, care în secolul XVI sprijinea lupta împotriva musulmanilor.

- Împărații creștini din Etiopia se luptau cu răspândirea islamică în Africa. Erau decisi să mențină independența politică și culturală, fiind sprijiniți de portughezi. Atacat din 1527 de raidurile Imperiului Musulman Somalez al lui Adel, Negus Claudius a câștigat bătălia cu sprijin portughez, în 1543. Claudius și succesorii săi subliniau independența creștinismului etiopian Iezuitorilor li se permiteau să desfășoare activități misionare din 1557. În 1555, otomanii organizează provincia Habes. Convertirea la catolicism de către Negus Za Dengel în 1607 și de Negus Susneus în 1622 a condus la răscoale sângeroase, până când Negus Fasilidas a alungat toți catolicii. În timpul domniei lui Iassus I, la începutul sec. XVIII, Etiopia se afla la apogeul politic și cultural, dar a căzut pradă anarhiei din cauza intrigilor de la palat și invaziei triburilor inamice. Etiopia s-a fărâmițat în mici regate până în 1855 când un băștinaș din Amhara, Theodor II, s-a urcat pe tron și s-a căsătorit cu fiica unui rege precedent.

Africa de Nord În timpul dominației otomane, coasta Algeriei, Libiei și Tunisiei erau disputate pe parcursul secolului XVI.

Monede

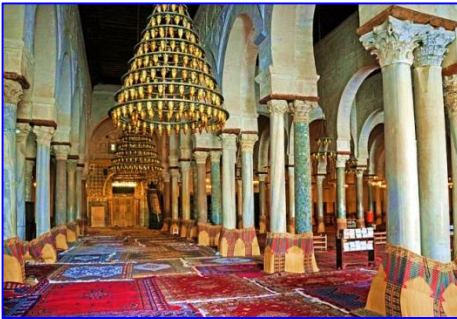
Moulay Abd-er-Rahman, sultan de Maroc

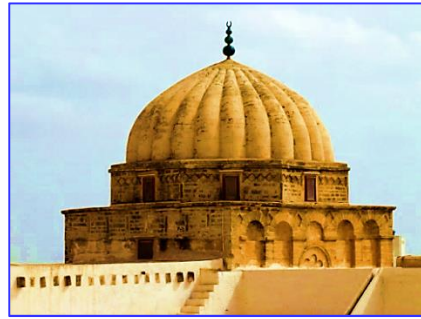
Palatul El Badi

Spaniolii și otomanii au concurat pentru supremația militară și comercială din Mediterana. Pirații, berberii, corsarii au reprezentat o amenințare permanentă fiind neloiali și prădau orașele de pe coasta.

- Cei mai cunoscuți au fost cei doi frați Khayr ad-Din ce conducea atacuri asupra galoanelor spaniole, determinându-l pe Carol Quintul să atace principalele centre din nordul Africii, asediind Algerul și ocupând Tunisul în 1535.

Moscheea de la Kairouan - interior

Moscheea de la Kairouan

- Pe termen lung, supremația de iure asupra părții estice a Maghrebului era deținută de otomani, aceștia cucerind Cirenaica în 1521, Tripolitana în 1551, Algeria în 1556 și Tunisia în 1574. În 1587-1671, Algeria era administrată de un pasă, guvernator turc, până când ienicerii locali au preluat puterea, fiind oficial dependenți de sultan. Dominația lor s-a menținut până la ocupația franceză din 1830. În 1591, pasă a fost înlăturat din Tunisia în favoarea unui conducător autonom. În 1640, Hamud ibn Murad a preluat puterea, fondând dinastia Muradid-bei, domniind până în 1702.

Au fost succedați în 1705 de Husein ibn Ali, punând bazele dinastiei Huseinizilor ce a condus până la declararea republicii în 1957. În Tripolitana, dinastia Karamanli a domnit în 1711-1832. Armatele navale ale acestora au fost recunoscute că fiind pirați de temut. Înainte de 1800, regiunea era văzută de Franța ca un teritoriu colonial.

Piata de sclavi in Cairo

Marocul nu a ajuns sub dominație otomană, dar s-a confruntat cu Portugalia pentru a-și apăra independența. Suveranii Marocului din 1472, Wattasizii au pierdut la Melilla în favoarea Spaniei, apoi Agadirul și întinderi vaste din regiunea costală, în favoarea Portugaliei care a asediat Marrakechul în 1515. În 1524, dinastia Saadita s-a răsculat în sudul Marocului, iar în

1554, a fost detronat ultimul suveran Wattasid.

Fondatorul dinastiei saadite, Mohammed al-Mahdi, a pretins titlul de sultan, a încheiat alianța cu otomanii și s-a declarat descendent al profetului Mahomed-șarif- și calif al islamului. În 1578, la Ksar el-Kebir, Ahmad al-Mansur a zdrobit invadatorii portughezi conduși de regele Sebastian și s-a situat în fruntea unei guvernări puternice, țară prosperând.

- Aplicând politică "makhzan", o metodă de împrumut și de înșelăciune cu pământ, a reușit să pună nobilimea în dificultate financiară. Fii săi au divizat țara, guvernarea de la Fes până în 1626 și guvernarea de la Marrakech până în 1659. Șerifii dinastiei Saadite au fost succedați de dinastia Alaoulita, care a domnit până în prezent în Maroc. Primul suveran alaoulit, Moulay ar-Rashid, s-a instalat ca suveran în 1666 la Fes, și în colaborare cu otomanii, în 1669 a cucerit Marrakech-ul, în final a supus întregul Maroc. În 1672 a fost succedat de fiul său, Ismail aș-Samin, principala personalitate a Maghrebului din secolul XVIII. Abil, curajos și brutal, a înfrânt rezistența șeicilor locali și a confreriilor religioase și și-a creat un corp de elită din 150 000 de sclavi negri și a construit orașul imperial de la Meknes. A întreținut relații comerciale cu Europa, însă cei șapte frați ai săi s-au războit între ei. Nepotul sau, Mohammad III ibn Abdallah, a readus stabilitatea prin restructurarea sistemului administrativ și financiar și prin creșterea economică realizată prin acordarea de licențe comerciale unor state. În sec. XVIII-XIX, sultanii Marocului au încheiat acorduri cu puterile europene și cu SUA. După 1810, Moulay Suleiman, fiul lui Mohammed III, și-a schimbat vederile religioase, inițial liberale, persecutând alte religii și obiceiurile locale.

2.- AFRICA DE ASTĂZI

Suprafață 30.221.532 km²

Populație 1.340.598.113 (2020)[1]

Densitate 44,36 locuitori/km²

Țări 54

Teritorii dependente 4

AFRICA Africa Centrală · Africa Răsăriteană · Africa Nordică · Africa Sudică · Africa Occidentală, Marile Lacuri Africane · Guineea · Cornul Africii · Magreb · Zona mediteraneană · Orientul Mijlociu · Sahel · Africa Subsahariană · Sudan

Africa este al doilea continent ca mărime de pe Terra și cel mai populat după Asia. În Africa se găsește Nilul, cel mai lung fluviu din lume și Sahara, cel mai mare deșert din lume.

Cel mai înalt punct al continentului este muntele Kilimandjaro din Tanzania (5.895 m),

Cel mai jos punct este lacul Assal situat în micuța țară Djibouti (156 m sub nivelul mării).

Africa are o suprafață de 30.244.050 km² incluzând și insulele adiacente, ocupă 20,3% din suprafața terestră a planetei. Cu peste 1,34 miliarde de locuitori în 54 de țări, Africa este gazdă a unei șeptimi din populația totală de pe glob.

În Africa își are originea rasa umană, de-a lungul văii Marelui Rift African ce traversează Etiopia și Kenya fiind descoperite cele mai vechi schelete ale înaintașilor oamenilor de azi.

Numele Africa a fost introdus în vocabularul vestic de către romani, care foloseau denumirea Africa terra - "pământul Afri-lor" (plural, sau "Afer" singular) - pentru partea nordică a continentului, provincia Africa, cu capitala la Cartagina, localizată în Tunisia contemporană în nordul Saharei.

Etimologie

Originea cuvântului Afer poate proveni din:feniciană, `afar (praf);

Afri, un trib - posibil berber - din nordul Africii, în apropiere de Cartagina; cuvântul grecesc aphrike (fără frig), sau din cuvântul latin aprica (însorit).

Climă

Africa este continentul cu cea mai caldă climă de pe glob, cu o zonă ecuatorială (cu temperaturi medii anuale având variații sezoniere reduse și cantități mari de precipitații), două zone subecuatoriale, două zone tropicale cu precipitații extrem

de reduse (între 50 și 150 mm anual) și două zone subtropicale (cu două sezoane opuse, ploios și secetos). Temperatura cea mai ridicată (58°C) s-a înregistrat la Azztyah (Libia) la 13 septembrie 1922. Valorile termice de peste 40°C sunt frecvente în întreaga Sahară.

Contraste

Africa este un continent al contrastelor:

- al pădurii ecuatoriale, luxuriante și de nepătruns, dar și al întinselor pustiuri, în care nu întâlnești, pe zeci și sute de km pătrați, niciun arbore și în care nu cade, ani în șir, nici o picătura de ploaie;
- al unora dintre cele mai mari bogății de pe glob, dar și a celor mai multe țări împovărate, cu un nivel de trai al populației necorespunzător;
- continent care se înscrie în aria antropogenezei (cu cele mai vechi fosile cunoscute ale strămoșilor omului) și unde au apărut câteva dintre cele mai vechi și strălucite civilizații ale antichității (egipteană, nubiană, axumită, feniciană, ș.a.), dar și ultimul care a devenit liber, cele mai multe țări africane dobândindu-și independența abia în ultimele decenii ale secolului al-XX-lea.
- continentul care a plătit cel mai scump tribut sclaviei, dar care în prezent are cea mai puternică forță de regenerare, înregistrând cea mai ridicată pondere a tinerilor în totalul populației.

- Africa este singurul continent situat simetric față de Ecuator. După realizarea canalului Suez, continentul african este înconjurat numai de ape. Țărmurile continentului sunt puțin crestate măsurând circa 28.000 km.

Sever Pleniceanu a fost primul român care a ajuns în inima Africii și unul dintre primii europeni care a ajuns în regiunea ecuatorială locuită de pigmei.

Caracteristici fizico-geografice

Forme de relief

Deșertul Sahara

Întinzându-se pe mai mult de o treime din continent, Sahara este cel mai mare deșert din lume, cu aproximativ 9.065.000 km² suprafață totală. Topografia sa include zone pietroase, zone cu dune de nisip și numeroase oceane de nisip. Are înălțimi de la sub 80 de metri sub nivelul mării până la peste 3.350 m în munții Ahaggar și Tibesti.

Sahara este împărțit în următoarele regiuni: deșertul libanez, deșertul nubian și deșertul vestic din Egipt, chiar la vest de Nil. Deșertul este lipsit de aproape orice fel de precipitații, singurele zone izolate irigate de râurile subterane ce izvorăsc din Munții Atlas fiind oazele. În est, apa Nilului face pământul fertil pe porțiuni restrânse. Denumirea Sahara provine din limba arabă - „Sahara” în dialectul Tuareg înseamnă „deșertul de nisip”. O altă ipoteză este aceea că provenința expresiei ar fi „sahraa” sau „es-sah-ra” ce înseamnă sterp, steril. Romanii au numit ținutul din sudul provinciei Cartagina „Deserta” ca ținut nelocuit, părăsit. În Evul Mediu era numit pur și simplu „Marele Deșert”, iar în secolul al XIX-lea a primit denumirea de azi - „Sahara”. Arabii denumesc Sahara „Bahr bela ma” ce ar însemna „Mare fără apă”. Nordul Saharei dispune de numeroase bogății naturale. Petrolul și gazele naturale sunt extrase din Algeria, Libia și Tunisia, iar fierul și fosforitele, din Mauritania și Sahara Occidentală. Alte zăcăminte existente: sare, cărbuni, cupru, mangan, uraniu, plumb, wolfram, titan și zinc.

Deșertul Kalahari

Are o suprafață de circa 259.000 km² acoperind mare parte din Botswana, regiunea de S-V a Africii de Sud și vestul Namibiei. Pe platoul deșertului se încrucișează șanțuri formate de râurile acum secate și arbori piperniciți. Aici se ridică și câțiva munți cu înălțimi reduse (Karas, Huns). În Africa de Sud, lângă granița cu Namibia se află Parcul Național Kalahari Gemsbok, unde trăiesc grupuri mari de animale sălbatice.

Bazinul Fluviului Congo, situat în Africa centrală, domină peisajul Republicii Democratice Congo.

Bazinul Fluviului Congo în Angola, Camerun, Republica Africa Centrală și Zambia. Bazinul fertil are 3.600.000 km² suprafață și conține aproape 20% din întreaga pădure tropicală. Fluviul Congo este al doilea ca lungime din Africa.

Munții Atlas

Acest lanț muntos se întinde din sud-vestul Marocului, de-a lungul coastei mediteraneene până la marginea estică a Tunisiei. Cel mai înalt vârf este Toubkal, în vestul Marocului (4.167 m).

Fluviul Nil

Cel mai lung fluviu din lume (curge spre nord), ce izvorăște din ținutul muntos al Africii de SE și se întinde pe 6.693 km, ca în final să se verse în Marea Mediterană.

Sahel

Sahel este o întindere mare de pământ ce trece prin nordul Africii, până la marginea sudică a deșertului Sahara. Această regiune de graniță reprezintă trecerea de la zona uscată din nord și zonele tropicale din sud. Nu are prea multe precipitații (12–16 cm pe an) și majoritatea vegetației este o savană cu iarbă și arbuști rari.

LACURI

Lacul Albert

Este cel mai nordic dintre Marile Lacuri ale Africii de Est, toate fiind situate în Marele Rift Estic. Bazinul hidrografic este de origine tectonică.

Lacul a fost botezat de exploratorul englez Samuel White Baker, cel care l-a descoperit în 1864, pe când căuta izvoarele Nilului, dându-i numele Albert în onoarea prințului-consort al reginei Victoria. Numele reginei fusese dat deja celui mai mare lac african.

Lacul Albert este situat în Republica Democratică Congo (fosta Zair), la granița cu Uganda. Suprafața: 5347 km². Lungime: 160 km. Lățime: până la 30 km. Adâncime maximă: 51 m. Altitudine: 615 m. Volumul de apă: 280 km cubi. Temperatura apei la suprafață: 30 °C. Clima: ecuatorială. Temperatura medie multianuală: 26 °C. Cantitatea multianuală de precipitații: 940 mm.

Cei mai mari afluenți ai lacului: Semliki (care izvorăște din Lacul Edward, situat la sud de Lacul Albert), Nkusi (își

adună apele de pe teritoriul Ugandei) și Nilul Victoria (ce izvorăște în Lacul Victoria).

Din Lacul Albert izvorăște Nilul Albert, ce se varsă apoi în Nilul Alb. Nilul Alb primește din Podișul Etiopiei Nilul Albastru, formând Nilul, cel mai lung fluviu al planetei.

Lacul Albert oferă condiții optime de viață unei faune bogate, redusă simțitor în ultimele decenii printr-un braconaj nesăbuit.

Lacul Ciad

Situat în centrul Depresiunii Ciad, un bazin vast din centrul Africii, în locul în care se întâlnesc granițele a 4 state: Ciad, Camerun, Nigeria și Niger.

Suprafața: în medie 1.500 km pătrați, variind în funcție de cantitatea de precipitații. Nivelul apelor este mai ridicat în decembrie și ianuarie și mai scăzut în iulie. Lacul pierde o mare parte din apă prin infiltrație în sol și prin evaporare sub soarele african fierbinte. În ultimele decenii, datorită încălzirii globale a climei, volumul de apă al Lacului Ciad a scăzut. Lacul și-a redus atât suprafața cât și adâncimea. În prezent, adâncimea medie este de 4 m, iar cea maxima este de 10 m. În nord-vest adâncimea medie este de numai 1 m, iar în sud, de 6 m. Apa Lacului Ciad provine în proporție de 90% din râul Chari și doar în proporție de 10% direct din precipitații.

Lacul Ciad de astăzi este un rest al unei mări interioare africane care ocupa în urmă cu 6000 de ani o suprafață de 400.000 km pătrați.

Lacul este al 4-lea rezervor de apă dulce ca mărime din Africa după lacurile Victoria, Tanganika și Malawi. În jurul lacului și pe numeroasele insule din partea sa estică trăiesc 7 milioane de oameni din triburi cu stiluri de viață și culturi diferite și o faună bogată: păsări diverse, hipopotami, crocodili, elefanți.

Clima: tropical-uscată. Temperatura apei: între 17 °C și 32 °C. Cantitatea de precipitații medie multianuală este de 200–400 mm, descrescând spre nord.

Lacul Victoria

Este situat între Uganda, Kenia și Tanzania. Este un lac tectonic, cel mai mare lac ca suprafață al Africii.

Puncte extreme continentale

- Nord: Capul Blanc; Sud: Capul Acelor; Vest: Capul Verde; Est: Capul

Hafun

ISTORIC

Compararea hărții politice a Africii din 1880, cu cea din 1913

Africa este cel mai vechi teritoriu locuit de pe pământ, rasa umană avându-și originea pe acest continent. Începând cu secolul 19, dar mai ales pe parcursul secolului 20, diverși antropologi au descoperit fosile și alte dovezi ce atestă prezență în Africa a unor specii umanoide acum 7 milioane de ani. De-a lungul perioadei preistorice, în Africa nu au existat state organizate, continentul fiind locuit de grupuri de vânători/culegători, organizate în structuri tribale, precum Khoi și San (cunoscuți și sub numele de boșimani). Majoritatea urmașilor de azi ai boșimanilor trăiesc în Botswana și Namibia, iar limba vorbită de ei, limba N/U, este considerată cea mai veche limbă ce a supraviețuit până azi.

Înregistrarea scrisă a istoriei începe în Africa în jurul datei de 3300 î.Hr, odată cu dezvoltarea civilizației egiptene. Alte civilizații puternice ce apar în Africa în această perioadă sunt Imperiul Axumit din Etiopia, regatul Nubian, Cartagina, regatele Sahel-ului (Ghana, Mali, Songhai) și Marele Zimbabwe.

Primele avanposturi comerciale europene sunt înființate în Africa de către portughezi începând cu 1482, principalele mărfuri comercializate fiind aurul, fildeșul, mirodeniile și sclavii. Odată cu descoperirea Americii, comerțul cu sclavi ia avânt, această practică barbară fiind abolită abia în secolul XIX.

Tot atunci începe o cursă febrilă de colonizare a Africii de către națiunile europene, cea mai mare parte a continentului (cu excepția Etiopiei) intrând sub stăpânirea Angliei, Franței, Țărilor de Jos și a celorlalte puteri coloniale.

Statele africane încep să-și câștige suveranitatea la mijlocul secolului XX, astfel că azi în Africa se găsesc 54 de state recunoscute (precum și alte teritorii), ale căror granițe au fost însă trasate în perioada colonială.

ECONOMIE

Agricultura

În aproape toate țările din Africa agricultura continuă să fie cea mai importantă activitate economică, în ciuda expansiunii industriei și serviciilor și a importanței din ce în ce mai mari a acestor activități. Agricultura este o ramură cu un caracter dualist, utilizând atât tehnici rudimentare, tradiționale, cât și tehnici moderne, de mare randament. În Africa există un amestec de forme de proprietate și de sisteme de exploatare a

terenurilor, determinate de condițiile naturale, dar și de cele sociale. Coexistă în acest continent sistemul citemené (agricultura itinerantă) cu plantațiile intensive sau păstoritul nomad cu fermele zootehnice moderne.

Agricultura însumează aproximativ 1/6 din produsul intern brut al Africii, în timp ce industria însumează cam 1/3 și serviciile în jur de jumătate.

În ciuda faptului că este continentul cu cel mai mare procent din populația activă ocupată în agricultură, Africa nu produce destul pentru a-și hrăni populația. Motivele sunt multiple, unul din cele mai importante este sporul natural mare, alt motiv este pierderea forței de muncă din agricultură datorată exodului rural, populația fiind atrasă de orașele mari. Exportul de produse agricole nu are prioritate mare și investițiile în tehnologia agricolă modernă lipsesc. Multe țări din Africa trebuie să importe alimente de bază și necesită ajutoare.

Cele mai importante recolte exportate sunt: de cafea, bumbac, boabe de cacao, arahide, palmieri de ulei, tutun.

Cerealele sunt mai puțin cultivate în Africa decât în celelalte continente, pentru că cer agrotehnici mai pretențioase. Meiul este cultivat mai ales în Africa mediteraneeană nordică și în Sahel, dar productivitatea sa este slabă (200–300 kg/ha). În unele zone a fost înlocuit cu porumbul. Sorgul ocupă areale din Sahel, dar este cultivat și în zonele ecuatoriale și în Câmpia Mozambicului. Porumbul și grâul au o importanță mai redusă în Africa, fiind cultivate cu precădere în zona australă a continentului. Orezul valorifică mai bine câmpiile fluviale și zonele litorale ecuatoriale și tropicale, dar este mai puțin prezent în delte unde ar avea condiții optime de dezvoltare. Accentuarea salinizării solurilor din unele zone de cultură a orezului (Gambia) a determinat reducerea suprafețelor cultivate, viitorul acestei culturi fiind incert. Se prevede extinderea suprafețelor cultivate cu orez în deltele fluviilor Niger și Zambezi. Deosebit de avantajoase se dovedesc a fi deltele fluviului Niger, unde apele prezintă două creșteri de nivel la intervale ce corespund perioadei de maturizare a orezului, favorizând obținerea destul de facilă a două recolte pe an. Eleusina este o cereală bogată în minerale și care se poate stoca și o perioadă de patru ani. Are un areal de răspândire situat mai ales în nordul continentului.

Dintre plantele cu tuberculi, în Africa se cultivă cu precădere maniocul și ignamele, în timp ce batatele și taro,

aduse din America, nu dau rezultate prea bune. Maniocul este tuberculul Africii negre, cultivându-se pe mai bine de 4 milioane hectare. Are o productivitate mare, putând ajunge și la 100 t/ha, dar în mod obișnuit recoltele sunt mai slabe, 10-20 t/ha. După uscare se obține făina numită tapioca. Din 10 tone de manioc recoltate la un hectar cu productivitate redusă se obțin 2,2 tone de tapioca. De pe aceeași suprafață se obțin în mod obișnuit 400-500 kg de porumb, dar un kg de porumb valorează nutritiv cât 3,5 kg de tapioca. De la manioc se consumă și frunzele, care sunt mai bogate în proteine decât tuberculii. Este o plantă pretențioasă la regimul termic, nu suportă frigul, dar se cultivă și sub 500 mm și sub 5000 mm precipitații, iar tuberculii se păstrează ușor. Ignamele constituie hrana de bază pentru unele triburi ale Africii negre. Ciclul vegetativ al acestor plante durează zece luni condiționând existența unei singure recolte pe an. Este ușor perisabilă, uneori tuberculii se degradează în sol necesitând recultivarea unor terenuri.

Palmierul de ulei este cultivat în plantații în Câmpia Mozambicului, pe litoralul Golfului Guineii și în areale disjuncte în cuveta zaireză. Randamentul este slab, 300-400 kg/ha (în Malaysia se obțin 5000 kg/ha).

Numeroase plante de cultură aparțin focarului abisiniano - yemenit (cafea, varietăți de grâu, mei, orz, eleusină) sau celui ecuatorial african, dar au fost introduse și plante alohtone, care s-au adaptat bine la condițiile climatice africane.

Sunt cultivați în Africa numeroși alți arbori fructiferi. În zona mediteraneeană sunt plantații intensive de plante citrice și de măslin, iar în zonele ecuatoriale și subecuatoriale se cultivă cocotierul, bananierul, mango, avocado, papaya, goyave ș.a. În multe zone ale Africii se practică sistemul monoculturilor pentru export, mai ales de arahide, ananas, cafea, cacao, susan sau mirodenii.

Africanii utilizează mult pentru alimentație frunzele unor plante: dovleac, amarant, iută, bazelă, batale, manioc, taro, gambo.

Cu toate că are la dispoziție o diversitate mai mare de plante de cultură, populația rurală africană suferă încă de malnutriție, atât datorită lipsei cantităților necesare de hrană, cât și datorită monoalimentației. Sărăcia țăranului african este determinată de câteva trăsături ale agriculturii practicate în cea mai mare parte la un nivel tehnologic rudimentar. Practica

sistemului citemené, pârlogirea îndelungată (uneori 7-10 ani), slaba utilizare a animalelor de tracțiune, lipsa îngrășămintelor, a surselor de investiții, preponderența femeii în muncile câmpului (la grupul bamenda bărbatul lucrează în agricultură 10 zile pe an, iar femeia 160 zile), lipsa specialiștilor sunt câteva din cauzele care determină obținerea unor randamente agricole slabe, deși efortul fizic este mare. Beneficiile foarte reduse ale țăranilor africani, care formează majoritatea populației active, nu pot susține bugetele statelor prin impozite pe venitul agricol.

Pe ansamblul Africii un hectar hrănește în medie 3-4 persoane. Depinde și de planta de cultură. Astfel, un hectar cultivat cu manioc poate întreține 15 persoane cu 20 tone tuberculi, în timp ce un hectar cultivat cu mei, cu 500 kg, întreține doar două persoane. În nordul Zambiei, datorită sistemului citemené promovat de triburile Lala, densitatea populației nu poate depăși 2,5 loc./km². Se defrișează 24 hectare pentru a asigura cenușa necesară cultivării unui hectar cu eleusină și se obține o recoltă de 3600 kg. Un om are nevoie anual de 270 kg de eleusină, deci 24 hectare hrănesc 13 persoane. Dar această tehnică presupune o pârlogire de 22 de ani și cele 13 persoane au nevoie de fapt de 310 hectare. Dacă se ia în calcul și topografia terenului, suprafața necesară ajunge la 500 de hectare.

Tehnica citemené presupune efectuarea unor lucrări dificile. Parcela destinată defrișării este aleasă după aspectul vegetației, regimul hidric, aspectul și gustul solului și topografia terenului. Se aplică criteriile de partaj funciar, apoi urmează defrișarea și incendierea resturilor. În cenușa împrăștiată se practică găuri pentru semințe sau tuberculi, cu o simplă săpăligă. Recolta este permanent protejată contra păsărilor, maimuțelor, antilopelor și rozătoarelor. Recoltatul se face manual, treieratul este rudimentar, iar transportul se realizează tot manual.

Sunt și triburi care utilizează tehnici intensive. Insula Ukala din lacul Victoria are o densitate de 250 loc./km². Cei 74 km² ai insulei hrănesc peste 20.000 de oameni prin culturi duble și chiar cu 5 recolte la doi ani. Există amenajări funciare de tipul îndiguirilor și terasărilor. Se cresc peste 10.000 de bovine, dar nu pentru consumul laptelui, ci pentru utilizarea gunoiului drept îngrășământ. Pe insula vecină, Ukerewe, densitățile sunt mult mai mici deoarece nu se practica sistemul vecinilor din insula Ukala. În zonele cu densități mari culturale

de câmp sunt, uneori, foarte amestecate, rezultând peisaje rurale puternic antropizate. Astfel, în vestul Ghanei, pe o suprafață de 30 ha, sunt juxtapuse 10 tipuri de peisaje diferite: pădure primară, pădure secundară, zonă proaspăt defrișată, pârlăoagă, tufișuri, câmpuri cultivate, pădure înmlăștinată, plantații de cacao, plantații abandonate și vatră de sat.

Agricultura intensivă, de mare randament, se practică doar în Republica Africa de Sud, pe Valea Nilului, parțial în țările Maghrebului și în câteva puncte izolate de pe coasta Guineei sau din estul continentului.

Politica cultivării terenurilor agricole

Înainte ca Africa să fie colonizată, africanii cultivau și păstoreau fără să se îngrijoreze cu privire la proprietăți. Pământul era împărțit de clanuri, comunități sau grupuri etnice și uneori era împărțit și între grupuri. Un grup putea să cultive o porțiune de pământ pentru o parte a anului, alt grup putea să ducă animalele la păscut pe acel pământ restul anului, după ce culturile au fost strânse. Conceptul de proprietate privată a fost introdus de coloniști, care, în multe zone, au luat cele mai bune terenuri pentru culturi ce urmau să fie exportate. Zonele mai puțin fertile au fost lăsate indigenilor care le cultivau în parcele mici, fragmentate. Acest proces a fost preluat de multe guverne africane care au luat în posesie terenurile comune pentru folos privat, corporativ sau guvernamental. Terenurile mici rămase au fost divizate în fragmente mai mici pentru a fi împărțite la familii. Perioadele în care pământul era lăsat necultivat, esențiale pentru menținerea fertilității solului, s-au redus din ce în ce mai mult pentru că tot pământul disponibil era cultivat. În plus, mulți oameni, nesiguri de viitorul terenurilor, având în vedere că puteau fi confiscate de stat, au început culturile pe termen scurt. Astfel, ei au abandonat practicile tradiționale de rotație a culturilor – cereale care epuizau pământul de resurse și legume care refăceau resursele pământul, plantate una după cealaltă. Multe terenuri au devenit infertile, reducând și mai mult terenurile disponibile pentru cultivare. Aceasta împreună cu seceta periodică au dus la o penurie a alimentelor în mare parte din Africa subsahariană. Multe guverne africane au în vedere necesitatea unei reforme agrare. În unele țări, reforma agrară și proiectele de dezvoltare rurală inițiate imediat după independență au dat fermierilor drepturi asupra terenurilor pe care le lucrau până atunci. Multe guverne africane au recurs la naționalizarea pământurilor declarând ca scop împărțirea mai

bună a terenurilor între cei care nu aveau. În unele țări, de exemplu în Etiopia, reforma agrară a fost manipulată în scopuri politice și managementul prost și corupția au dăunat producțiilor agricole. În alte țări, de exemplu în Zimbabwe, cele mai bune terenuri au rămas la coloniștii europeni și nu au fost redistribuite după independență. - Oferta cadrului natural al Africii nu justifică penuria alimentară a acestui continent. Climatul cu favorabilitate ridicată, solurile productive, ca și lipsa marilor proprietăți sunt atú-uri în favoarea agriculturii africane, dar randamentul slab este legat de tehnicile rudimentare utilizate, de unele tradiții restrictive și de ignoranță. Totuși, au fost ten m dințe încurajatoare pentru agricultura africană la începutul secolului XXI. Cu excepția țărilor care au avut probleme politice în anii '90, mare parte din Africa, inclusiv țările cu populații mari, cum ar fi Nigeria, Ghana, Tanzania și Zimbabwe au avut creșteri impresionante în producția agricolă. Profiturile de pe urma agriculturii au crescut semnificativ în anii '90, întrecându-le pe cele din deceniul precedent. Există temeri cu privire la creșterea demografică, care ar putea depăși creșterea producției agricole dar tendințele actuale indică un scenariu mai optimist pentru rezervele de hrană ale Africii.

Sectorul zootehnic

Sectorul zootehnic ocupă un loc modest în Africa. Se cresc 189 milioane de bovine și 205 milioane de ovine și caprine, efective mult sub posibilitățile cadrului natural.

La sud de Sahara există mari densități de mamifere în rezervații (de exemplu, în parcul Serengeti). Africanii preferă vânatul și nu au îmblânzit animale. Cele domestice crescute în prezent au fost introduse de europeni sau de asiatici, deși fondul faunistic al continentului oferă specii care s-ar putea preta la îmblânzire (antilopa eland sau bivoul african).

În foarte puține zone ale continentului animalele sunt utilizate pentru tracțiune. Carnea și laptele nu intră printre preferințele alimentare ale băștinașilor. La Lomé se consumă 19 kg de carne/an/loc., la Conakry 16 kg, iar la Niamey doar 13 kg. Laptele este și mai puțin agreat, consumându-se numai 2-3 litri/an/loc. Triburile lélé (Kasai) consideră consumul de carne de animal domestic nedemn și cel de lapte și de ouă infect. În aproape toată Africa neagră femeile nu au voie să consume ouă.

Consumul de calorii în Africa este la nivelul cel mai redus de pe Glob: 2261 cal./zi/loc. Nici porcul nu este un animal

agreat, astfel că în întreg continentul se cresc doar 13 milioane porcine.

În schimb, creșterea vitelor este pentru negri o problemă de prestigiu. Triburile nandi și massai (Kenya), peul (Ciad) sau pendi (Transvaal) au crescători de vite foarte legați afectiv de ele, încât se ajunge uneori la divizarea animalelor sau la practicarea unei tezurizări în vite și folosirea lor drept mijloc de schimb.

O activitate destul de rentabilă este și exploatarea animalelor din rezervațiile cu efective mari. Sistemul zootehnic al fermelor moderne, în stil intensiv, este în extindere în Africa de Sud, Kenya, Zambia, Zimbabwe etc.

LIMBI VORBITE

Mai mult de 1000 de limbi indigene africane, incluzând unele limbi cu zeci de milioane de vorbitori, precum limbile igbo, swahili, hausa, amharică, și yoruba; plus araba, engleza, franceza, portugheza, spaniola, limbile indiene și altele.

Limba Afrikaans

Este o limbă franconiană joasă, derivată din dialectul olandez a lim-bii neerlandeze, vorbită mai ales în Africa de Sud (unde este una din limbile oficiale ale țării) și Namibia (unde, alături de germană, are statutul de limbă regională), dar cu vorbitori și în Angola, Botswana, Eswatini, Zimbabwe și Zambia. Datorită emigrării și unei constante forță de muncă migratoare, există peste 100.000 vorbitori de afrikaans în Marea Britanie.

Alte comunități semnificative de vorbitori de afrikaans există în Bruxelles (Belgia), Amsterdam (Olanda), Perth (din Australia de vest), Toronto (Canada) și Auckland (Noua Zeelandă). Este limba primară utilizată de două grupuri etnice din Africa de Sud, afrikaneri (urmașii coloniștilor europeni din secolul XVII) și colorați sau Kleurlinge/bruinmense (incluzând Basters, Cape Malays și Griqua).

Geografic vorbind, limba afrikaans este limba majorității populației din treimea vestică a Africii de Sud (în provinciile numite Northern Cape și Western Cape, unde este vorbită acasă de 69%, respectiv 58%, din populație). Afrikaans este, de asemenea, cea mai răspândită limbă primară din treimea sudică a Namibiei (mai exact, în regiunile Hardap și Karas, în care reprezintă limba vorbită acasă de 43%, respectiv 41%, din populația regiunilor). Afrikaans este cea mai răspândită limbă de-a lungul ambelor țări, considerând întreaga populație,

deși se poate remarca, per ansamblu, o creștere semnificativă a calității și frecvenței utilizării limbii engleze de către generațiile mai tinere.

Afrikaans este o limbă care a originat din limba neerlandeză (adesea incorect cunoscută ca limba olandeză) de care s-a desprins la începutul secolului al 17-lea, când primii coloniști din Țările de Jos s-au stabilit în zona Capului Africii de Sud.

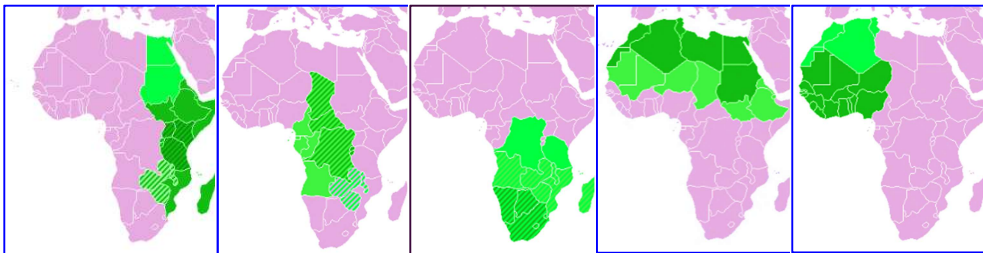
Ca dialect a fost cunoscut sub numele de "Cape Dutch". Ulterior, limba afrikaans a fost uneori numită "olandeza africană" sau "olandeza de bucătărie", dar aceste denumiri erau, evident, mai ales peiorative. Timp destul de îndelungat, afrikaans a fost considerată doar un dialect al neerlandezei, până când, în anii târzii ai secolului al 19-lea a fost recunoscută ca o limbă distinctă. În 1925, a dobândit statut egal cu cel al limbilor neerlandeză și engleză, devenind cea de-a treia limbă oficială a Africii de Sud. Neerlandeza a rămas limbă oficială până în 1961, an în care constituția țării a stipulat limpede că "limbile oficiale ale Africii de Sud sunt afrikaans și engleza". Per ansamblu, limba afrikaans este singura limbă indoeuropeană care a cunoscut o dezvoltare semnificativă pe continentul african.

MONEDA AFRICANĂ

El Rand este unica monedă de pe continent, care se folosește oficial în patru țări și ca una dintre cele mai puternice monede din Africa. Valoarea Randului s-a depreciat în deceniul 1980 datorită presiunii internaționale și a sancțiunilor guvernului apartheid.

Bajo este moneda în curs în diferitele țări din Africa și schimbul de monede cu dolarul sau euro.

ZONELE AFRICII

Africa de Est

Africa
CentralăAfrica de
SudAfrica
NordicăAfr.
Occidentală

Africa Centrală - Țări: Burundi, Republica Centrafricană, Ciad, Republica Democrată Congo, Rwanda

Africa Estică - Țări: Kenya, Uganda, Tanzania, Rwanda, Burundi și Sudanul de Sud.

Africa de nord. - Țări: Algeria; două exclave spaniole, Ceuta și Melilla · Egipt · Eritreea · Libia · Maroc · Mauritania ...

Africa de Sud (cu capitala Pretoria). Teritoriul nefiind clar definit mai poate cuprinde. Congo · Madagascar · Mauritius · Réunion

Africa Occidentală - Țări: Benin, Burkina Faso, Cape Verde, Côte d'Ivoire, Gambia, Ghana, Guinea, Guinea-Bissau, Liberia, Nigeria, Senegal, Sierra Leone, Togo

STATE SUVERANE

State a căror independență este recunoscută

Următoarele 54 sunt state a căror independență este recunoscută pe plan mondial, toate fiind membre din Națiunile Unite și toate în afară de Maroc sunt membre din Uniunea Africană.

Denumire	Capitală	Limbi oficiale
Rep. Africa de Sud	Pretoria (administer.) Bloemfontein (judiciar Cape Town (legislativ)	Afrikaans, Engleză, Ndebele de sud, Sotho de nord, Sotho, Swati, Tsonga, Tswana, Venda, Xhosa, Zulu
Rep. Algeriană	Alger	Arabă
Rep. Angola	Luanda	Portugheza
Rep. Benin	Porto Novo	Franceză
Rep. Botswana	Gaborone	Engleză, Setswana
Burkina Faso	Ouagadougou	Franceză
Rep. Burundi	Gitega	Kirundi, Franceză, Swahili
Rep. Camerun	Yaoundé	Franceză, Engleză
Rep. Capului Verde	Praia	Portugheză
Rep. Centrafricană	Bangui	Sango, Franceză
Rep. Ciad)	N'Djamena	Franceză, Arabă

Denumire	Capitală	Limbi oficiale
Uniunea Comorelor	Moroni	Arabă, Franceză
Rep. Côte d'Ivoire	Yamoussoukro	Franceză
Rep. Congo	Brazzaville	Franceză
Rep. Dem. Congo	Kinshasa	Franceză
Rep. Djibouti	Djibouti	Arabă, Franceză
Rep. Arabă Egipt	Cairo	Arabă
Rep. Guineea Ecuat.	Malabo	Spaniolă, Franceză, Portugheză
Statul Eritrea	Asmara	Tigrinya, Arabă
Rep.Fed. Dem, Etiopia	Addis Ababa	Ahmarică
Regatul Eswatini	Lobamba (regală și legislativă), Mbabane (administr.)	Engleză, Swati
Rep. Gaboneză	Libreville	Franceză
Rep. Gambia)	Banjul	Engleză
Rep. Ghana	Accra	Engleză
Rep. Guineea)	Conakry	Franceză
Rep. Guineea-Bissau	Bissau	Portugheză
Rep. Kenya	Nairobi	Swahili, Engleză
Regatul Lesotho	Maseru	Sotho sudică, Engleză
Rep. Liberia	Monrovia	Engleză
Rep. Libia)	Tripoli	Arabă
Rep. Madagascar	Antananarivo	Malgașă, Franceză, Engleză
Rep. Malawi	Lilongwe	Engleză, Chichewa
Rep. Mali	Bamako	Franceză
Regatul Maroc	Rabat	Arabă
Rep. Islamică Mauritania	Nouakchott	Arabă
Rep. Mauritius	Port Louis	Engleză
Rep. Mozambic	Maputo	Portugheză

Denumire	Capitală	Limbi oficiale
Rep. Namibia	Windhoek	Engleză
Rep. Niger	Niamey	Franceză, Hausa
Rep. Fed. Nigeria	Abuja	Engleză
Rep. Ruanda	Kigali	Kinyarwanda, Franceză, Engleză
Rep. Dem. São Tomé și Príncipe	São Tomé	Portugheză
Rep. Senegal	Dakar	Franceză
Rep. Seychelles	Victoria	Engleză, Franceză, Limba Creolă
Rep. Sierra Leone	Freetown	Engleză
Rep. Somaleză	Mogadishu	Somaleză
Rep. Sudan	Khartoum	Arabă, Engleză
Rep. Sudanul de Sud	Juba	Engleză
Rep. Unită a Tanzaniei	Dodoma	Swahili, Engleză
Rep. Togoleză	Lomé	Franceză
Rep. Tunisiană	Tunis	Arabă
Rep. Uganda	Kampala	Engleză, Swahili
Rep. Zambia	Lusaka	Engleză
Rep. Zimbabwe	Harare	Shona, Ndebele, Engleză

Statele nerecunoscute sau recunoscute parțial

Următoarele state și-a declarat independența, dar nu au fost recunoscute pe plan mondial sau recunoscute doar parțial. Republica Arabă Democrată Saharawi este membru a Uniunii Africane.

Denumire (oficială)	Capitală	Limbi oficiale
Rep. Somaliland	Hargeisa	Somaleză
Rep. Arabă Dem. Saharawi	El Aaiún (Marocană), Bir Lehlu (temporar)	N/A.

Teritorii nesuverane (dependente)

Această listă conține teritorii care sunt administrate politic ca dependente extern.

Denumire (oficială)	Capitală	Limbi oficiale
Teritoriile australe și antarctice franceze (numai Îles Éparses)	Saint-Pierre	Franceză
Sfânta Elena, Ascension și Tristan da Cunha (UK)	Jamestown	Engleză

Alte teritorii

Această listă conține teritorii care sunt administrate ca părți integrate ale unui stat non-african.

Denumire (oficială)	Capitală	Limbi oficiale
Insulele Canare (Spania)	Las Palmas de Gran Canaria și Santa Cruz de Tenerife	Spaniolă
Ceuta (Spania)	Ceuta	Spaniolă
Madeira (Portugalia)	Funchal	Portugheză
Mayotte (Franța)	Mamoudzou	Franceză
Melilla (Spania) (Comunit. Auton Melilla)	N/A	Spaniolă
Réunion (Franța)	Saint-Denis	Franceză
Sf. Elena (Regatul Unit)	Jamestown	Engleză
Insulele Pelagie (Italia) (comuna Lampedusa și Linosa)	Lampedusa	Italiană

B. - AFRICA CENTRALĂ**INTRODUCERE****Factorii distribuției spațiale a populației (africa cenrala)**

În Africa Centrală densitatea populației variază între slab și moderat, fiind valorii de aprox 38 loc/kmp.

Factorii care influențează distribuția spațială a populației cunosc o mare diversitate, uneori fiind foarte complicat de evaluat rolul jucat de fiecare dintre aceștia, deoarece factorii explicativi nu sunt peste tot aceiași, iar relațiile dintre ei sunt greu de stabilit.

1. Factori naturali:

a.- condițiile climatice:

– în Africa Centrală în unele regiuni precum Gabon, Congo, o parte din R.Dem. Congo și Guineea Ecuatorială are un climat intertropical cu căldură constantă și ploide iarna, iar Republica Central Africană, Camerun și partea de S a Ciad-ului, are o climă intertropicală cu umiditate și căldură permanentă.

Datorită acestui tip de climat Africa Centrală are de suferit mai ales din punct de vedere al sănătății, de aceea durata vieții este de aprox. 40 de ani.

b.- Vegetația este predominant o vegetație xeromorfă¹ de semidesert, deșert (Angola, Ciad) și o vegetație de savane, păduri rare și de mangrove (în mici puncte din unele regiuni).

c.- Solurile.- În Africa Centrală predomină solurile lateritice² și roșii-brune și solurile de savanna. Africa Centrală este o regiunea cu condiții de climă dificile, de aceea vegetația are foarte mult de suferit, nici solurile nu sunt prielnice dezvoltării unei regiuni agricole.

2.- Factori istorici:

a.- vechimea populării:

Pentru cea mai mare parte a globului, prezența umană este foarte veche și, cu toate că este dificil de reconstituit ocuparea treptată a planetei, etapele esențiale sunt cunoscute. Unii antropologi consideră locul antropogenezei (transformarea omului din maimuță) Africa, alții Asia, iar alții Asia și Africa. Leagănul omenirii se consideră acea arie probabilă unde la sfârșitul Terțiarului și începutul Cuaternarului, s-a desfășurat procesul antropogenezei. Aceasta corespunde zonei calde Eur-Ași-Africane, adică acelei regiuni locuite de vechile maimute antropoide superioare, precum și zonei temperate actuale, care se întinde la sud de paralelă de latitudine nordică, zona care atunci (sfârșitul Terțiarului - începutul Cuaternarului), aparținea tot climatului cald. Rezultă că aria antropogenezei se suprapune zonelor centrale și sudice din Europa, Asia și Africa. De aici s-a desfășurat popularea lentă, relativ intermitentă, sporadică, la început cu caracter nomad, stăvilită de opoziția elementelor mediului geografic

¹ Adaptată la secetă.

² Depozit bogat în hidroxizi de aluminiu și de fier, format prin alterarea unor roci din zona tropicală umedă.

(munți, ape curgătoare, păduri, mlaștini, mari și oceane), lărgind continuu limitele ariei locuite de om.

În Africa omul actual ajunge între anii 37.000 și 34.000 î.Hr. pătrunzând prin nord-est, respective istmul Suez sau strâmtoarea Bab-el-Mandeb, transformată în istm, ca urmare a scăderii nivelului mării în perioadele reci.

b.- Migrațiile populației

În cursul secolului al XIII-lea, Eur-Asia este marcată de mongole, iar la sfârșitul secolului al XV-lea, descoperirea Lumii Noi a deschis calea unor importante fluxuri migratorii, ce au modificat repartiția populației mondiale. Între secolele XVI-XIX, prin comerțul cu sclavi au fost dislocate din Africa circa 12 milioane de negri, pentru a fi folosiți ca mână de lucru pe plantațiile din America. Fluxurile migratorii au căpătat amploare, însă în cursul secolelor XIX și XX. Emigrația Indiană spre Africa Centrală a dislocat 2-3 mil de locuitori. În concluzie, migrațiile au jucat un rol important în modificarea distribuției spațiale a populației mondiale contribuind fie la umanizarea spațiului geografic, fie la reducerea inegalităților existente în repartiția populației. Diferențele demografice sunt considerabile în prezent, deoarece populațiile lumii se află în stadii diferite de evoluție, unele state prezentând o creștere naturală accentuată, ce depășește 3,5% pe an, în timp ce altele au o fertilitate redusă, creșterea naturală fiind aproape nulă. Nivelul creșterii demografice a avut o influență probabilă asupra distribuției populației mondiale.

Astfel, China, subcontinentul indian, Japonia și Europa au cunoscut o creștere rapidă a numărului populației în decurs de mai multe perioade, în timp ce în alte părți ale lumii, ca în Africa, de exemplu, unde densitățile sunt mai reduse, creșterea demografică a fost scăzută sau nulă, în ciuda faptului că au fost populate de timpuriu.

3.- Factori economici:

-resursele minerale și energetice, progresul ethnic și inovația, oamenii

REPUBLICA ANGOLA

Drapelul Angolei

Imnul național:
Suprafață - totală
Apă (%)
Cel mai înalt punct
Cel mai jos punct
Vecini

Populație - Estimare 2020
Densitate
Limbi oficiale
Etnonim
Religie
Sistem politic
Legislativ
Capitala
Independență față
de Portugalia
PIB - Total - 2010
- Pe cap de locuitor
Monedă

Stema Angolei

Angola înainte!
1.246.700 km² (locul 23)
Neglijabilă
Morro do Moco (2.619 m)
Oceanul Atlantic (0 m)
Namibia, Republica Democrată
Congo,
Zambia, Republica Congo,
Gabon
32.866.270
14.8 loc/km²
portugheză
Angolezi, angolez, angoleză
Creștinism - 93, 5 %
republică prezidențială
Adunare Națională
Luanda
11 noiembrie 1975
107,310 de miliarde \$
5.632 \$
kwanza (AOA)

Drapelul Angolei

Simbolurile drapelului

Este un bicolor orizontal cu roșu, negru și emblema galbenă în centru. Emblema este compusă din o stea cu cinci raze într-o roată cu două trepte, traversată de o macetă (simbolizând secera și ciocanul folosit în icono-grafia sovietică). Precum este conturat în Constituția Angolei, partea roșie a steagului reprezintă vărsa-rea de sânge din vremea luptei Angolei pentru independență, iar cea neagră reprezintă Africa.

În emblema din centru, roata reprezintă muncitorii industriași, maceta semnifică țărănimea și steaua simbolizează **socialismul**.

Steagul este descris și explicat cel mai recent în articolul 162 din Legea Constituțională a Republicii Angola pe 25 august 1992

Diviziuni administrative: Angola este împărțită în 18 provincii: Bengo, Benguelam, Bié, Cabinda, Cuando Cubango, Cuanza Nprte, Cuanza Sul, Cunene, Huambo, Huila, Luanda, Luanda Norte, Luanda Sul, Malanje, Moxico, Namibe, Ulge, Zaire.

REPUBLICA CENTRAFRICANĂ

Drapelul

Deviză:
Imnul național:
Suprafață - totală

Stema

Unitate, demnitate, muncă
Renașterea
622 984 km² (locul 44)

Apă (%)	Neglijabil
Cel mai înalt punct	mont Ngaoui (1.410 m)
Cel mai jos punct	Oubangui (335 m)
Cel mai mare oraș	Bangui
Vecini	Ciad, Sudan, Camerun, Rep Congo, Sudanul de Sud, Rep. Dem. Congo, Liga Arabă
Populație- Estimare 2017	4.659.080
Densitate	7,1 loc/km
Limbi oficiale	limba franceză, Sango
Religie principală	Islam 96,3%
Etnonim	Centrafricani, centrafrican, centrafricană
Sistem politic	Republică
Legislativ	Adunare națională
Capitala	Bangui
Independență de la Franța	13 august 1960
PIB - Total 2010	3 446 miliarde de dolari
- Pe cap de locuitor	\$744
Monedă	Franc CFA

Harta Republicii Centrafricane

Steagul a fost adoptat la 1 decembrie 1958. A fost desemnat de Barthélemy Boganda, primul președinte al teritoriului auto-nom Oubangui-Chari, cel care credea că "Franța și Africa trebuie să marșeze împreună."

Ca atare, Boganda a combinat culorile tradiționale ale tricolorului francez roșu-alb-albastru, la care a adăugat culorile pan-africane: roșu, verde și galben. Culoarea roșie simbolizează sângele națiunii care a fost vărsat pentru a aduce independența țării și care ar urma să fie vărsat în cazul apărării națiunii. Albastrul reprezintă cerul și libertatea. Albul reprezintă pacea și demnitatea. Verdele semnifică speranța și credința, iar galbenul reprezintă toleranța.

Cele 14 prefecturi sunt: Bamingui-Bangoran, Basse-Kotto, Haute-Kotto, Haut-Mbomou, Kémo, Lobaye, Mambéré-Kadéï, Mbomou, Nana-Mambéré, Ombella-M'Poko, Ouaka, Ouham, Ouham-Pendé, Vakaga

CAMERUN

Republica Camerunului

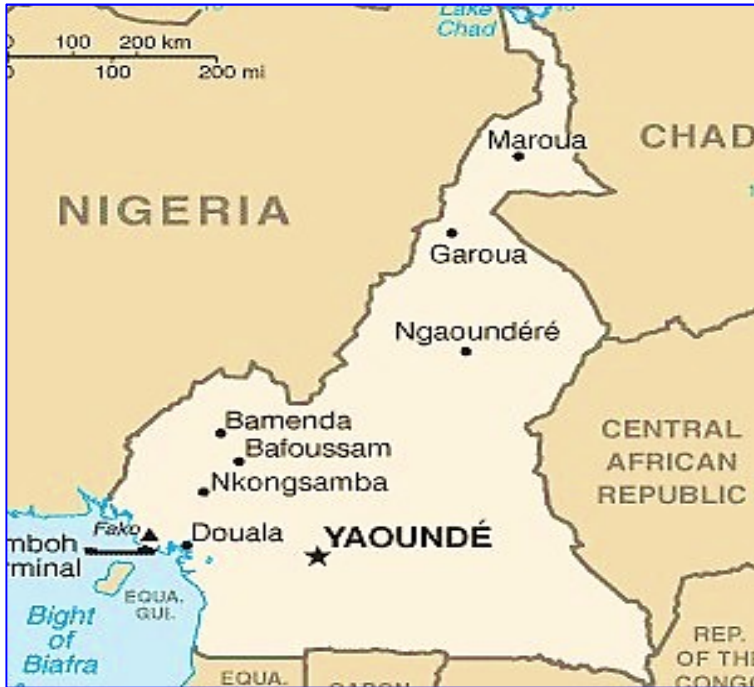
Drapelul Camerunului

Stema Camerunului

Deviză:	Paix, Travail, Patrie (Pace, Muncă, Patrie)
Imn:	Chant de Ralliement
Suprafață	475 440 km ² (locul 54)
Apă (%)	1,3
Cel mai înalt punct	mont Cameroun (4.095 m)
Cel mai jos punct	golfe du Biafra (0 m)
Cel mai mare oraș	Douala
Vecini	Republica Centrafricană, Ciad, Republica Congo, Gabon, Guinea Ecuatorială, Nigeria
Populație (în 2017)	24.053.727 (densitate 34 loc/km ²)
Limbi oficiale	Franceza și engleza
Etnonim	camerunezi (pl.)
Religii	Catolic 42%, musulmani 24%, animiști 14%, protestanți 27,3%
Sistem politic	republică

Legislativ	Parlament
Capitala	Yaoundé
Dependență	independentă
PIB total	32,35 miliarde \$
Pe cap de locuitor	2 176 \$
Monedă	CFA franc.

Harta Camerunului

Drapelul Camerunului

Simbolurile drapelului Camerunului

Drapelul Camerunului a fost adoptat la 10 mai 1975, după ce Camerun a devenit un stat unitar.

Fostul steag al Camerunului avea aceleași culori, însă două stele. Designul tricolorului e inspirat de steagul Franței, iar culorile sun cele pan-africane.

Banda centrală simbolizează unitatea, roșul fiind culoarea unității, iar steaua este cunoscută ca "steaua unității".

Galbenul simbolizează soarele, precum și savana din partea de nord a țării, iar verdele simbolizează pădurile din partea de sud a Camerunului.

Camerunul e împărțit în 10 provincii:

Provincia Adamaca; Provincia Centrală; Provincia Est;
Provincia Nordul extrem; Provincia Littoral
Provincia Vest; Provincia Sud; Provincia Sud-Vest

CIAD

Republica Ciad

Drapelul Ciadului

Stema Ciadului

Deviză:	Unitate - Muncă - Progres
Imn:	La Tchadienne
Suprafață:	1.284.000 km ²
Cel mai înalt punct	Emi Koussi (3.415 m)
Cel mai jos punct	dépression du Bodélé[*] (160 m)
Cel mai mare oraș	N'Djamena
Vecini	Camerun; Libia; Niger; Nigeria; Sudan; Republica Centrafricană; Liga Arabă
Populație (2018)	15.477.751
Limbi oficiale:	limba franceză, limba arabă
Religii	Musulmani 55,3%, creștini 40,6%
Sistem politic	democrație parlamentară
Legislativ:	Adunarea Națională
Capitala:	N'Djamena
Dependentă:	Independentă
Monedă:	Franc CFA BEAC (XAF)

Drapelul național al Rep. Ciad (fr)

Este un tricolor vertical care conține dinspre înspire lance înspre marginea drapelului (în imagine, de la stânga la dreapta) trei zone diferit colorate, în albastru, galben și roșu. Steagul combină stilul și culorile tricolorului francez cu culorile tradiționale pan-africane.

Prezentul steag al Ciadului a fost adoptat la 6 noiembrie 1959, în timp ce stema Ciadului a fost adoptată la 11 august 1970. Drapelul României este extrem de asemănător cu cel al Ciadului, dar albastrul său este de o nuanță mai deschisă. Deși steagul principatului Andorra, respectiv cel al Republicii Moldova prezintă aceleași culori, cu o aceeași dispunere, acestea sunt ușor identificabile datorită stemelor prezente pe culoarea galben, respectiv a nuanțelor diferite de albastru. În 2004, Ciad a cerut O N U să examineze această problemă, dar d-l Iliescu, președintele României de atunci, a anunțat că nu va apărea nici o schimbare a Drapelului României.

Harta Republicii Ciad

Ciadul este divizat în 3 mari regiuni: una deșertică în zona de nord, o regiune Sahel aridă, în centru și o zonă fertilă în sudul țării. Lacul Ciad, după care a fost denumită țara, este cea mai mare întindere de apă din țară și a doua ca mărime din Africa. Ciad adăpostește peste 200 de grupuri etnice și lingvistice diferite. Islamul este cea mai practică religie.

REPUBLICA CONGO

Drapelul Republicii Congo

Stema Republicii Congo

Imn:	La Congolaise
Suprafață totală	342 000 km ² (locul 64)
Apă (%)	3,3
Cel mai înalt punct	mont Nabemba[*] (1.020 m)
Cel mai jos punct	Oceanul Atlantic (0 m)
Cel mai mare oraș	Brazzaville
Vecini	Angola, Camerun, Republica Centrafricană, Republica Democrată Congo. Gabon.
Populație – Estimare 2017	5.260.750
Densitate populație	12,8 loc/km ²
Limbi oficiale	franceză
Etonim	congolezi
Grupuri etnice	48% Kongo, 20% Sangha, 17% Teke, 12% M'Bochi, 3% europeni / alții
Religii	Catolicism 52,9%, protestanți 35,6%
Sistem politic	Republică Prezidențială
Independență	
Legislativ	Parliament
Capitala	Brazzaville
PIB (PPC) Total 2016	31.157 miliarde
PIB (PPC) Pe cap de locuitor	\$6,985
Monedă	franc CFA (XAF)

Drapelul Republicii Democrate Congo a fost adoptat la 20 februarie 2006. O nouă constituție, ratificată în decembrie 2005 și intrată în vigoare în februarie 2006, a promulgat revenirea la steagul dintre 1963 și 1971, schimbând nuanța de albastru într-un bleu deschis, culoarea păcii. Roșul reprezintă sângele martirilor țării, galbenul, bogăția, iar steaua un viitor radiant pentru această țară.

Departamente administrative:

Sunt 12 departamente. divizate în comune și districte. Acestea sunt iar capitalele sunt prezentate în paranteze: Bouenza (Madingou), Cuvette (Owando), Cuvette-Ouest (Ewo), Kouilou (Pointe-Noire), Lekoumou (Sibiti), Likouala

Impfondo), Niari Loubomo), Plateaux (Djambala), Pool (Kinkala), Sangha (Ouesso).

GABON

Republica Gaboneză

Drapelul Gabonului

Deviză:

Imn:

Suprafață- totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Cel mai jos punct

Cel mai mare oraș

Stema Gabonului

"Union, Travail, Justice" (Fr.)

La Concorde

267 667 km² (locul 76)

neglijabil

mont Bengoué[*] (1.070 m)

Oceanul Atlantic (0 m)

Libreville

Vecini	Camerun, Republica Congo, Guinea Ecuatorială, Săo Tomé și Príncipe, Angola
Populație 2017	2.025.137
Densitate	5,5 loc/km ²
Religie	Islam 89,1 %; Creștinism 6,8 %
Limbi oficiale	limba franceză
Etnonim	gabonezi
Sistem politic	Republică
Legislativ	Parliament
Capitala	Libreville
Independență față de Franța	17 august 1960
PIB (PPC) 2016	36 318 mld. \$
Pe cap de locuitor	19 252 \$
Monedă	franc CFA (XAF)

Republica Gaboneză

Despre Drapelul Gabonului

După cum știm că în țară până la 75% din teren este ocupat de șiruri forestiere.

Drapelul Gabonului e format din trei benzi orizontale de culoare verde (sus), galbenă și albastră. Verdele simbonizează pădurea ecuatorială, galbenul reprezintă soarele iar albastrul marea. Dar culorile simbolice ale republicii demonstrează nu numai geografia ei, aceasta este o moștenire culturală, un popor adevărat și un trecut politic și, desigur, trăsături regionale.

Împărțiri administrative

Gabon e împărțit în 9 provincii (cu capitalele în paranteze): Estuaire (Libre-ville), Haut-Ogooué (Franceville), Moyen-Ogone (Lamba-rene), Ngounié (Mouila), Nyanga (Tchibanga), Ogooué-Ivindo (Makokou), Ogooué- Lolo (Koulamotou), Ogooué (Koulamotou), Ogooué Maritime (Port-Gentil), Woleu-Ntem (Oyem).

REPÚBLICA GUINEA ECUATORIALĂ

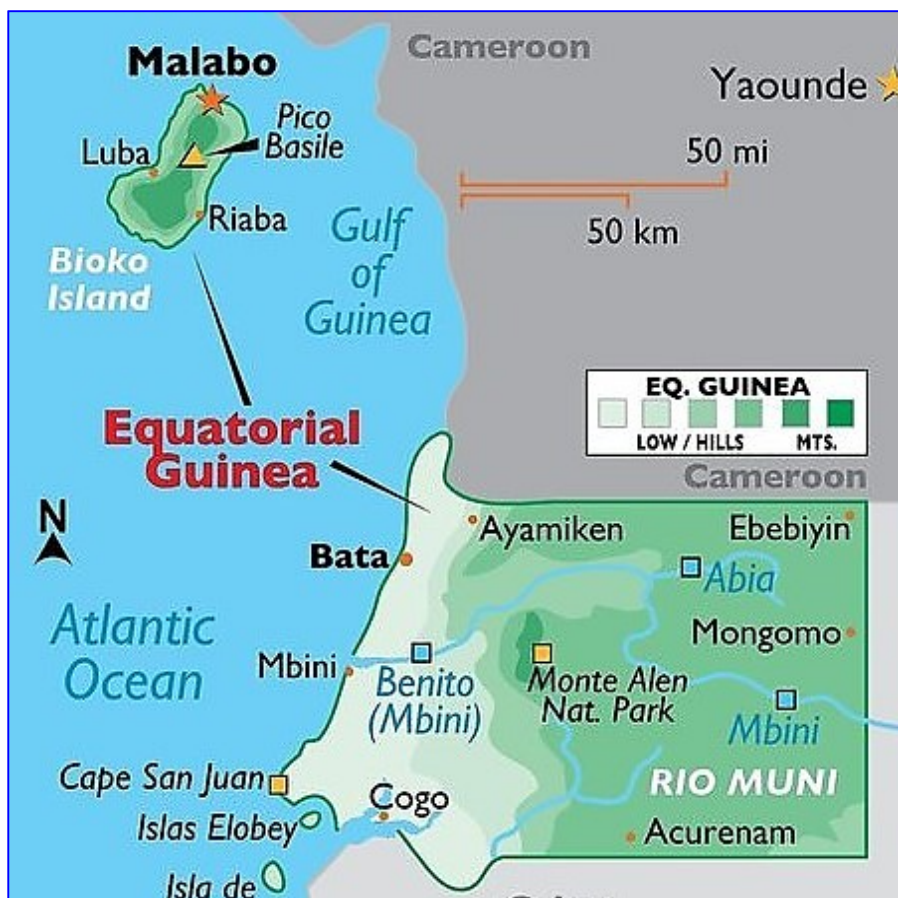
Drapelul Republicii Guineea Ecuatorială

Deviză
Imn:
Suprafață totală:
Apă (%)
Cel mai înalt punct
Cel mai jos punct
Cel mai mare oraș
Vecini
Populație - Estimare 2017
Densitate
Religii
Limbi oficiale
Etnonim
Sistem politic
Legislativ
Capitala
Independență
PIB (PPC) - Total
Pe cap de locuitor
Monedă

Stema Republicii Guineea Ecuatorială

Unitate, Pace, Justiție
Să mergem pe poteci
28 051 km² (locul 145)
neglijabil
Pico Basilé (3.011 m)
Oceanul Atlantic (0 m)
Malabo
Camerun, Gabon
1.267.689
18,6 loc/km²
Catolică 87%, creștini 5%
Spaniolă, Franceză, Portugheză
guineoecuatoriene (pl.)
republică
Parlament
Malabo
1 200 milioane \$
2 700 \$
franc CFA (XAF)

Harta Republicii Guineea Ecuatorială

Împărțiri administrative

Statul **Guineea Ecuatorială** este împărțit în două regiuni (care nu au caracter administrativ) și 7 provincii, considerate unități administrative de gradul I. La rândul lor, acestea se împart în districte.

Regiunile sunt: Regiunea Insulară și Regiunea Continentală,

Provinciile (nume și reședință):

Annobón - San Antonio de Palé

Bioko Norte - Malabo; Bioko Sur - Luba;

Centro Sur - Evinayong; Provincia Kié-Ntem - Ebebiyín; Litoral - Bata; Wele-Nzas - Mongomo

Drapelul Guineei Ecuatoriale

Verdele simbolizează resursele naturale și junglele țării; Albastrul simbolizează marea; Albul simbolizează pacea; Roșul simbolizează lupta pentru independență.

REPUBLICA DEMOCRATICĂ CONGO

Drapelul Republicii

Stema Republicii

Deviză:	Justice - Paix - Travail
Imn:	Debout Congolais!
Suprafață- totală	2 344 858 km ² (locul 11)
Apă (%)	3,3
Cel mai înalt punct	Muntele Stanley (5.109 m)
Cel mai jos punct	Oceanul Atlantic (0 m)
Cel mai mare oraș	Kinshasa
	Republica Centrafricană, Sudanul de Sud, Uganda, Rwanda, Burundi, Tanzania, Zambia, Angola, Republica Congo, Sudan, Camerun,
Populație – total (2019)	86.790.567
Densitate	46 loc/km ²
Religii	Creștini 93,7 % (catolici 29,7%; protestanți 26,8%; Creștini 37,2 %)
Limbi oficiale	Franceză ,Kikongo, Lingala, Tshiluba, Swahili + alte dialecte locale si regionale.
Etnonim	congolez
Sistem politic	republică prezidențială
Legislativ	Parliament
Capitala	Kinshasa
Independență	
Constituția curentă	2007
PIB (PPC) total - 2022	121 miliarde dolari SUA
Pe cap de locuitor	1.316 dolari SUA
Monedă	Francul congolez (CDF)

Țara este împărțită în orașul-provincie: Kinshasa și alte 25 de provincii, care cuprind 145 de teritorii și 32 de orașe
 1. Kinshasa; 14. Provincia Ituri; 2. Kongo Central; 15. Haut-Uele; 3. Kwango; 16. Tshopo; 4. Provincia Kwilu; 17. Bas-Uele; 5. Provincia Mai-Ndombe; 18. Nord-Ubangi; 6. Provincia Kasai 19 Kasai; 19. Mongala; 7. Kasai-Central; 20. Sud-Ubangi 8. Kasai-Oriental; 21. Provincia Equateur; 9. Provincia Lomami; 22. Tshuapa; 10. Sankuru; 23. Provincia Tanganyika;

11. Maniema; 24. Haut-Lomami; 12. Kivu de Sud; 25. Provincia Lualaba; 13. Kivu de Nord; 26. Provincia Haut-Katanga

Drapelul Republicii Democrate Congo .

Roșul reprezintă sângele martirilor țării, galbenul, bogăția, iar steaua un viitor radiant pentru această țară.

SAO TOME SI PRINCIPE

Drapelul Republicii

Deviză:

Imn:

Suprafață - totală

Cel mai înalt punct

Stema Republicii

Unitate, Disciplină, Muncă

Independență totală

1,001 km²

Pico de São Tomé[*] (2.024 m)

Cel mai jos punct	Oceanul Atlantic (0 m)
Vecini	Gabon; Guineea Ecuatorială; Nigeria
Podulație – estimare 2017	204.327
Densitate	157 loc/km ²
Religii	Creștinism 80%; altele 20%
Limbi oficiale	portugheză
Sistem politic	Republică semi-prezidențială
Legislativ	Asamblăa Nacional
Capitala	São Tomé
PIB (nominal) 2021 - Total	526.653.791 de dolar americani

Harta São Tomé și Príncipe

Drapelul

Steagul São Tomé și Príncipe (portugheză: bandeira de São Tomé e Príncipe) constă dintr-un triunghi roșu situat la palan, cu trei benzi orizontale verzi, galbene și verzi încărcate cu două stele negre cu cinci colțuri ale Africii în centru. Adoptat în 1975 pentru a înlocui steagul Portugaliei din perioada colonială, acesta a fost steagul Republicii Democratice São Tomé și Príncipe de când țara și-a câștigat independența în același an. Designul actualului steag a fost inspirat și este aproape identic cu drapelul Mișcării pentru Eliberarea São Tomé și Príncipe.

District – capitala,

Água Grande - São Tomé; Cantagalo - Santana; Caué - São João dos Angolares; Lembá - Neves; Lobata - Guadalupe; Mé-Zóchi - Trindade, Autonomous Region of Príncipe (Pagué) - Santo António

C.- AFRICA NORDICĂ

Africa de Nord sau Africa Nordică este regiunea cea mai de nord a continentului african, separată de Deșertul Sahara de către Africa Subsahariană.

Africa de Nord este uneori denumită „Africa albă”», întrucât majoritatea populației sale este compusă de „rasa albă”. Acest termen se opune celui de „Africa neagră”, care desemnează Africa subsahariană. Friedrich Hegel o denumea și „Africa Europeană”, iar Elisée Reclus[3] vedea în nordul Africii un apendice al arcului latin.

Geografic, Africa de Nord include următoarele teritorii: Algeria; două excla-ve spaniole, Ceuta și Melilla; Egipt; Eritreea; Libia; Madeira; Maroc; Mauritania; Sahara Occidentală; Sudan; Sudanul de Sud; Tunisia.

ALGERIA

Republica Algeriană Democratică și Populară

Drapelul Algeriei

Motto:

Imnul

Stema Algeriei

De către oameni și pentru oameni

Jurăm pe lumina care

Legislatură	distruge! Parlament
Capitala și orașul cel mai mare	Alger
Limba oficială	<u>Arabic, Tamazight</u>
Alte limbi	Aeabă, Algeriană
Grupuri etnice	75%–85% arabi, 15%–25% beriberi
Religie	99% islam sunnit (114nclusiv) • 1% altele (114nclusive creștini și evrei)
Demonim	Algerian
Sistem	Republica semiprezidențială unitară
Camera Superioară	Consiliul Națiunii
Camera Inferioară	Adunarea Națională
Formare	Fenicienii 600 î.Hr; Cartaginezi 500 î.Hr; Numidia 202 î.Hr; Regatul Altavei 477; Dinastia Ifranide, 757; Dinastia Rustamid 776; Dinastia Sulaymanid 786; Di nastia Zirid 972; Dinastia Hammadid 1014; Dinastia Zayyanid 1235; Regența Algerului 1516; Emiratul lui Abdelkader 1832; Algeria franceză 5 July 1830; Algeria modernă – 5 July 1962
Suprafața totală	2,381,741 km ²
Apă (%)	1,1
Populația – estimare 2021	44,700,000 (locul 32)
Densitate	17.7 loc./km ²
PJB total = estimare 2022	\$708.568 billion (locul 43)
Pe cap de Ipocuitor	\$13,324 (locul 111)
Valută	Dinar Algerian (<u>DZD</u>)

Diviziuni administrative

Algeria este divizată în 48 de provincii, 553 de districte și 1541 de comune sau municipalități

Provinciile Algeriei

1 Adrar	17 El Bayadh	33 Ouargla
2 Ain Defla	18 El Oued	34 Oum el-Bouaghi
3 Ain Temouchent	19 El Tarf	35 Relizane
4 Alger	20 Ghardaia	36 Saida
5 Annaba	21 Guelma	37 Setif
6 Batna	22 Illizi	38 Sidi Bel Abbas
7 Bechar	23 Jijel	39 Skikda
8 Bejaia	24 Khenchela	40 Souk Ahras
9 Biskra	25 Laghouat	41 Tamanghasset
10 Blida	26 Mascara	42 Tebessa
11 Bordj Bou Arreridj	27 Medea	43 Tiaret
12 Bouira	28 Mila	44 Tindouf
13 <u>Boumerdes</u>	29 Mostaganem	45 Tipaza
14 Chlef	30 M'Sila	46 Tissemsilt
15 Constantine	31 Naama	47 Tizi Ouzou
16 Djelfa	32 Oran	48 Tlemcen

Harta Republicii Algeriene

CEUTA

Harta Ceuta

Steag

Stema

Țara	Spania
Prima stabilire	mileniul I î.Hr - Sfârșitul stăpânirii musulmane la 14 august 1415; Fondată de cartaginezi; Cedată Spaniei/Uniunii Iberice-4 aug.1578
Altitudine	10 m
Cea mai mare altitudine	349 m
Demonime:	Ceutan, ceutí; caballa („scrumbie atlantică”, colocvială)
Suprafața totală	Total 18,5 km ²
Populația (2018)	Total 85.144
Densitate	4.600/km ²
Religia	Catolică 69,7 %, atei 10,2 %, altele
Statut de autonomie	14 martie 1995 Ceuta Oraș autonom
Conducere	Adunarea Parlamentului Organul Consiliului Guvernului Primar-Președinte
Congres	1 deputat (din 350)
Senat 2 senatori (din 264)	2 senatori (din 264)
Zonă	Teren 18,5 km ² (7,1 mile pătrate)
Motto:	„Întotdeauna nobil, loial și cel mai credincios oraș Ceuta”
Imn:	„Ceuta, orașul meu iubit”
Limba oficiala	Spaniolă
Moneda	Euro (€) (EUR)

MELILLA

Oraș autonom Melilla

Oraș autonom al Spaniei, municipalitate, Exclavă, oraș port, teritoriu dispută și localitate de frontieră

Drapel

Stemă

Coordonate:	35°16'57"N 2°56'51"W
Țară	Spania
Reședință	Melilla
- Primar-	Eduardo de Castro
Președinte	González-
	(Ciudadanos- 15 iunie
	2019)
Suprafață	12,3 km ²
Populație	81,188
Densitate	6.600,6 loc./km ²

Melilla este un oraș și o comunitate autonomă a Spaniei, aflată în Africa. Este de fapt o exclavă în coasta marocană a Africii (ca și exclava Ceuta).

EGIPT

Republica Arabă a Egiptului

Drapelul Egiptului

Imnul național:
Suprafață totală
Apă (%)
Cel mai înalt punct
Cel mai jos punct
Vecini

Populație- Estimare 2017
Densitate
Religie
Limbi oficiale

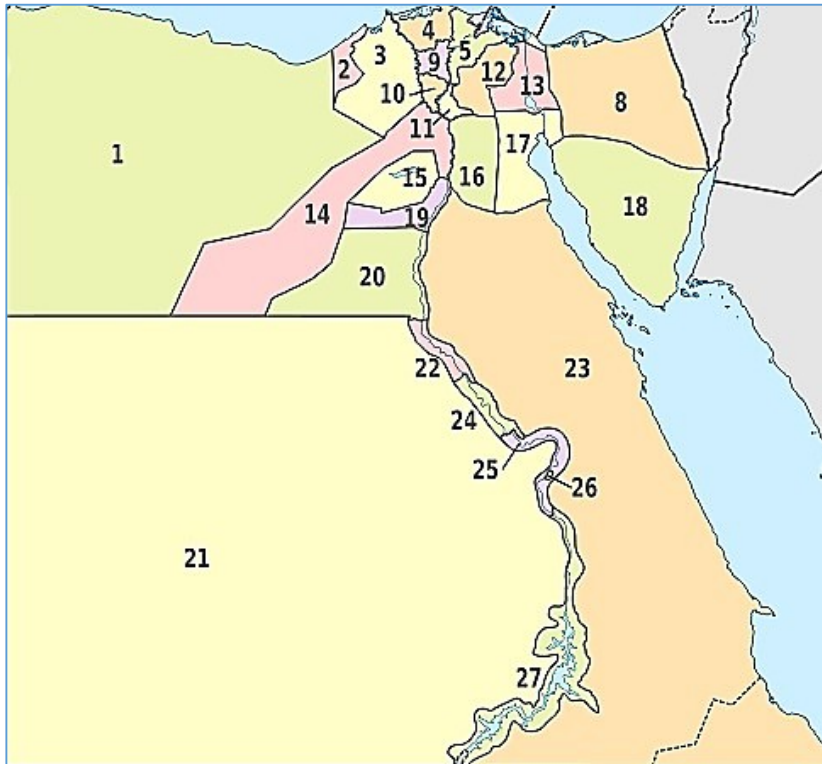
Stema Egiptului

Bilady, Bilady, Bilady
1.010.407 km² (locul 30)
0,63
Mount Catherine (2.629 m)
Depresiunea Qattara (-133 m)
Sudan, Libia, Israel, Fâșia Gaza,
Bir Tawil
94.798.827
100 loc/km²
Islam 85%
limba arabă

Limbi regionale/minoritare	Araba egipteană
Etnonim	Egiptean, Egipteană
Sistem politic	Republică semi-prezidențială unitar
Legislativ	Camera Reprezentanților
Capitala	Cairo
Unific. Egiptului de Sus cu cel de Jos	cca. 3150 î.Hr.
Independența față de Regatul Unit	28 februarie 1922
Ziua Revoluției	23 iulie 1952
Declararea Republicii	18 iunie 1953
Constituția actuală	18 ianuarie 2014
PIB (PPC) – 2020 - total	\$1.391 trilioane (locul 19)
Pe cap de locuitor	\$14,023 (locul 92)
Monedă	Liră egipteană (EGP)

Harta Egipt

Diviziuni administrative

Egiptul este împărțit în 27 de regiuni

Pe steag se află emblema națională; Vulturul lui Saladin (un scut suprapus peste un vultur aurit cu capul întors spre lance deasupra unui pergament cu numele țării în arabă) centrat pe banda albă, una din cele trei benzi orizontale, celelalte fiind roșie (sus) și neagră (jos).

Diviziuni administrative

Egiptul este împărțit în 27 de regiuni:

1. Matruh	10. Al Minufiyah	19. Bani Suwayf
2. A Iskandariyah Alexandria	11. Al Qalyubiya	20. Al Minya
3. Al Buhayrah	12. Ash Sharqiyah	21. Al Wadi al Jadid
4. Kafr ash Shaykh	13. Al Isma'iliyah	22. Asyut
5. Ad Daqahliyah		23. Al Bahr al Ahmar
6. Dumyat		24. Suhaj
7. Bur Sa'id		

8. Shamal Sina'	14. Al Jizah	25. Qina
9. Al Gharbiyah	15. Al Fayyum	26. Luxor
	16. Al Qahirah	27. Aswan
	17. As Suways	
	18. Janub Sina'	

LIBIA

Drapelul Libiei

Stema Libiei

Deviză:	Libertate, Dreptate și Democrație
Imn:	Libia, Libia, Libia
Suprafață totală	1 759 540 km ² (locul 17)
Apă (%)	neglijabil
Cel mai înalt punct	Bikku Bitti (2.267 m)
Cel mai jos punct	Sabkhat Ghuzayyil (−47 m)
Cel mai mare oraș	Tripoli
Vecini	Egipt, Sudan, Tunisia, Algeria, Ciad, Niger, Orientul Mijlociu.
Populație – estimare 2018	6.678.567
Densitate	3,6 loc/km ²
Religie	Musulmani 96,6%
Limbi oficiale	araba și italiana
Etonim	Libian, libiană, libieni
Sistem politic	Republică
Legislativ	Camera Reprezentanților
Capitala	Tripoli
Independență	
PIB (PPC) – total 2010	96,138 miliarde USD
- Pe cap de locuitor	14 884 USD ^[1] (locul 56)
Monedă	dinar libian

Drapelul Libiei adoptat în 2011, este vechiul drapel regal libian, format dintr-o semilună și stea albă pe un design tricolor roșu-negru-verde, banda neagră centrală fiind de două ori mai lată decât celelalte două. A fost instituit de către Consiliul Național de Tranziție, după înlăturarea regimului lui Muammar Gaddafi. Drapelul Libiei este format dintr-o semilună și stea albă pe un design tricolor roșu-negru-verde, banda neagră centrală fiind de două ori mai lată decât celelalte două

Harta Libiei

Împărțire administrativă

Libia are 25 de municipii sau baladiyat. Ulterior, țara a fost împărțită în 34 de sha'biyat. Apoi s-a restrâns la 22 de *sha'biyat*

MAROC

Drapelul Marocului

Deviză:
Imnul național:
Suprafață totală
Apă (%)
Cel mai înalt punct

Stema Marocului

"Dumnezeu, Patria, Regele"
„Imnul chérifian”
446.550 km²
250 km² (0,056%)
Toubkal (4.167 m)

Cel mai jos punct	Sebka Tah[*] (-55 m)
Cel mai mare oraș	Casablanca
Vecini	Algeria, Mauritania, Spania, Uniunea Europeană
Populație - Estimare 2021	37.076.584
Religie	Musulmani 99%
Limbi oficiale	arabă, spaniolă, franceză[, tamazigtă
Etnonim	marocani (pl.), marocan, marocană
Sistem politic	Monarhie constituțională
Rege	Mohammed VI
Legislativ	Parlament
Camera superioară	Camera Consilierilor
Camera inferioară	Camera Reprezentanților
Capitala	Rabat
Stat independent	de la Franța
2. Martie	
1956	
Stat independent	de la Spania
7 aprilie 1956	
PIB (PPC) 2019- Total	\$332.358 miliarde
Pe cap de locuitor	\$9.339
Monedă	Dirham marocan (MAD)

Harta Marocului

Marocul are 12 regiuni, princiopalele orașe fiind: Casablanca, Rabat, Fes, Marrakech, Tanger, Agadir, Salé, Meknès, Oujda, Kenitra, Tétouan, Safi, Mohammedia, Khouribga, Beni Mellal, Nador, El Jadida, Taza, Larache, Settat

SAHARA OCCIDENTALĂ

Harta saharei Occidentale

Drapelul Saharei

Occidentale

Deviză:

Imnul național:

Suprafață- totală

Apă (%)

Cel mai mare oraș

Vecini

Stema Saharei

Occidentale

"Libertate, Democrație,
Unitate"

O fii Saharei

266.000 km² (locul 83)

neglijabil

El Aaiún

Mauritania, Algeria, Maroc

Populație- Estimare 2009	513.000 ^[2] (locul 168)
Densitate	1,9 loc/km ²
Religie	Islam 98,7%
Limbi oficiale	arabă, spaniolă
Etnonim	Sahrawi Occidental
Sistem politic	Suveranitate disputată
Președinte Republicii	Mohamed Abdelaziz
Democrată Arabă Sahrawi	
Capitala	El Aaiún ^[1] (ocupat de Maroc)
Proclamația Republicii	27 februarie 1976
Democrată Arabă Sahrawi	
PIB (PPC) - Pe cap de locuitor	2.500 USD
Monedă	Dirham marocan (în zona controlată de Maroc), Pesetă saharai (în zona controlată de Frențe Polisario) (MAD), —

Sahara Occidentală este împărțită în trei regiuni și șapte provincii

SUDAN

Republica Sudan

Drapel

Stemă

Deviză	Victoria e a noastră
Imnul	Suntem ostașii Dnului și ai Țării noastre
Suprafață- totală	1.886.068 km ² (locul 16)
Cel mai înalt punct	Deriba Caldera[*] (3.042 m)
Cel mai jos punct	Marea Roșie (0 m)
Cel mai mare oraș	Omdurman
Vecini	Sudanul de Sud, Ciad, Republica Centrafricană, Etiopia, Eritreea, Egipt, Libia, Kenya, Uganda, Rep. Democr. Congo, Bir Tawil Orientul Mijlociu
Populație- Estimare 2017	40.533.330
Densitate	16,4 loc/km ²
Religie	Islam 90,7%
Limbi oficiale	Araba, Engleză

Etonim	sudanez, femeie sudaneză, sudanezi
Sistem politic	Federal prezidențial democrație republicană
Legislativ	National Legislature
Capitala	Khartoum
Regatele din Nubia	2000 î.Hr
Dinastia Sennar	1504
Unificarea cu Egiptul	1821
Independența de la Egipt și Regatul Unit	1 ianuarie 1956
Actuala Constituție	9 ianuarie 2005
PIB (PPC) 2010- Total	\$98,926 miliarde ^[1]
- Pe cap de locuitor	\$2.464,901 ^[1]
Monedă	Liră sudaneză (SDG)

Harta Republicii Sudan

Diviziuni administrative: Sudanul este împărțit în 18 state. Ele sunt împărțite, la rândul lor, în 133 de districte.

SUDANUL DE SUD

Harta Republicii Sudanul de Sud

Republica Sudan de Sud

Drapelul Sudanului de Sud

Deviză:

Imnul național:

Suprafață - totală

Cel mai înalt punct

Cel mai jos punct

Vecini

Populație- Estimare 2017

Religie

Stema Sudanului de Sud

Justice, Liberty, Prosperity!

Sudanul de Sud, Oyee!

619.745 km² (locul 45)

Kinyeti (3.187 m)

Nilul Alb (350 m)

Sudan, Etiopia, Kenya, Uganda, Rep.

Dem. Congo,

Republica Centrafricană, Liga Arabă

12.575.714

creștină 60%, tradițională 33%,

Limbi oficiale	musulmani suniți 6% engleză
Limbi regionale/minoritare	arabă, dinka
Sistem politic	republică federală prezidențială democratică
Capitala	Juba
Independență față de Sudan declarată	9 iulie 2005
recunoscută	9 iulie 2011
Monedă	Liră sud-sudaneză

Împărțire administrativă

Sudanul de Sud este împărțit în zece state, care corespund celor trei regiuni istorice ale Sudanului: Bahr el Ghazal, Ecuatoria și Nilul Superior.

TUNISIA

Republica Tunisiană

Drapelul Tunisiei

Stema Tunisiei

Deviză:	Libertate, ordine, justiție
Imnul național:	Apărătorii Patriei
Suprafață - totală	163,61 km ²
Apă (%)	5
Cel mai înalt punct	Jebel ech Chambi (1.544 m)
Cel mai jos punct	Shatt al Gharsah (-17 m)
Vecini	Libia. Algeria
Populație-	11.565.204
Estimare 2018	
Religii	Musulmani 98%
Limbi oficiale	berberă, arabă, engleză și franceză
Etnonim	tunisian (masc.), tunisiană (fem.), tunisieni (pl.)
Sistem politic	Unitar semiprezidențial Republică constituțională
Legislativ	Adunarea Reprezentanților Poporului
Capitala	Tunis
Formare	Independență

PIB (PPC) 2020 - total \$159.707 miliarde
 - Pe cap de locuitor \$13.417
 Monedă Dinar tunisian (TND)

Tunisia este divizată în 24 guvernorate

Harta Tunisiei

MADEIRA

Drapelul Madeirei

Deviză:

Imnul național:

Imnul local

Suprafață- totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Stema Madeirei

Dintre cele mai frumoase și libere insule

A Portuguesa

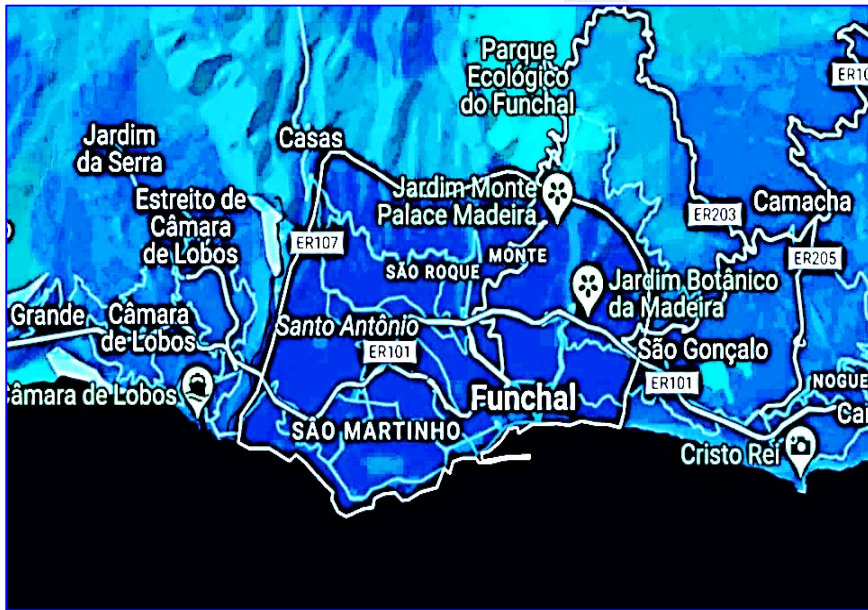
Hino din Regiunea Autonomă Madeira

801 km²

neglijabil

Pico Ruivo (1.861 m)

Cel mai mare oraș	Funchal
Populație-Estimare 2011	267.302
Estimare 2021	250.769
Densitate	308.5 loc/km ²
Religie	Romano catolică 95%
Limbi oficiale	Portugheză
Sistem politic	Regiune autonomă
Legislativ	Adunarea Legislativă din Madeira
Capitala	Funchal
Colonizare	1420
Autonomie	1 iulie 1976
PIB (PPC) - Total 2008	6,361 mld. €
- Pe cap de locuitor	35.589 €
Monedă	euro (EUR)

Harta Republicii madeira

Orașe principale

Funchal, Porto Santo, Machico, Santa Cruz, Câmara de Lobos, Santana, Ribeira Brava, Caniço

D.- AFRICA SUDICĂ

Africa Sudică este cea mai de sud regiune a continentului african, definită atât din punct de vedere geografic cât și geopolitic.

În schema ONU pentru regiunile geografice, Africa Sudică este constituită din cinci țări: Botswana, Eswatini, Lesotho, Namibia, Africa de Sud. De obicei regiunea este recunoscută ca incluzând și alte teritorii: Angola – inclusă de asemenea și în Africa Centrală. Mozambique și Madagascar – incluse de asemenea și în Africa Răsăriteană. Malawi, Zambia, și Zimbabwe – aparținând formal Federației Central Africane Comore, Mauritius, Seychelles, Mayotte, și Réunion – mici insule și teritorii din Oceanul Indian și de pe coasta continentală. Sudul Africii este teritoriul care cuprinde statele africane:

Țara (capitala): Angola (Luanda); Botswana (Gaborone); Eswatini (Mbabane); Lesotho (Maseru); Malawi (Lilongwe) Mozambic (Maputo); Namibia (Windhoek); Zambia (Lusaka); Zimbabwe (Harare); Africa de Sud (Pretoria).

Teritoriul nefiind clar definit mai poate cuprinde: Congo, Madagascar; Mauritius; Réunion Tanzania; Mayotte

AFRICA DE SUD

Republica Africa de Sud

Drapelul Africii de Sud

Deviză:
Imn: (limba Iloko)
Suprafață- totală
Apă (%)
Cel mai înalt punct
Cel mai jos punct
Cel mai mare oraș
Vecini

Populație - Estimare 2021
Densitate
Religii

Stema Africii de Sud

Uniti prin diversitate
Leul secret al Africii
1.221.037 km² (locul 25)
neglijabil
Mafadi (3.450 m)
Oceanul Indian (0 m)
Johannesburg
Namibia, Botswana, Lesotho,
Zimbabwe,
Eswatini, Mozambic
60.142.978
48.1 loc/km²
Protestanți - 73.2%, Catolici -

	7.4%, Musulmani 1.7%, Fără religie 14.9%
Limbi oficiale	afrikaans, engleză, zulu, xhosa, swazi, ndebele, sotho de sud, sotho de nord, tsonga, tswana, venda
Sistem politic	republică parlamentară
Legislativ	Parlamentul Africii de Sud ⁽
Capitala	Cape Town (legislativă), Pretoria (administrativă), Bloemfontein (judiciară)
Independență față de Regatul Unit	declarată 31 mai 1910, proclamată republică pe 31 mai 1961
PIB (PPC)- total - 2019	\$813,100 miliarde (locul 30)
- Pe cap de locuitor	\$13.865 (locul 89)
Monedă	Rand (R) (ZAR)

Harta Republicii Africa de Sud

Provinciile Africii de Sud

Africa de Sud are nouă provincii, care sunt la rândul lor, împărțite în 52 de unități administrativ-teritoriale: 8 municipalități metropolitane și 44 municipalități districtuale. Municipalitățile districtuale sunt în continuare împărțite în 226 municipalități locale. Municipalitățile metropolitane, care reglementează cele mai mari aglomerări urbane, exercită

funcțiile atât ale municipalităților districtuale cât și ale municipalităților locale.

Provincie	Capitala	Cel m.m. oraș	Supraf. (km ²)	Populație (2011)
Eastern Cape	Bhisho	Port Elizabeth	168.966	6.562.053
Free State	Bloemfontein	Bloemfontein	129.825	2.745.590
Gauteng	Johannesburg	Johannesburg	18.178	12.272.263
KwaZulu-Natal	Pietermaritzburg	Durban	94.361	10.267.300
Limpopo	Polokwane	Polokwane	125.754	5.404.868
Mpumalanga	Nelspruit	Nelspruit	76.495	4.039.939
North West	Mafikeng	Rustenburg	104.882	3.669.349
Northern Cape	Kimberley	Kimberley	372.889	1.145.861
Western Cape	Cape Town	Cape Town	129.462	5.822.734

BOTSWANA

Drapelul Botswanei
Deviză

Stema Botswanei
Ploaie

Imn:

Suprafață - totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Cel mai jos punct

Vecini

Populație- Estimare 2017

Religie

Limbi oficiale

Etnonim

Sistem politic

Legislativ

Capitala

Independ. de Marea Britanie

PIB - Total - 2018

Binecuvântat fie acest pământ nobil

581 730 km² (locul 48)

2,6

Otse Hill (1.491 m)

Limpopo (513 m)

Namibia, Africa de Sud, Zambia, Zimbabwe

2.291.661

Creștini 77%

engleză, tswana

batswana(plural),

motswana(singular)

Republică parlamentară

Adunarea Națională din Botswana

Gaborone

30 septembrie 1966

41 600 miliarde \$

- Pe cap de locuitor
Monedă

18,863 \$
Pula (BWP)

ESWATINI

Regatul Eswatini

Drapelul Swazilandului

Deviză:

Imn:

Suprafață- totală
Apă (%)
Cel mai înalt punct
Cel mai jos punct
Cel mai mare oraș

Stema Swazilandului

„Noi suntem fortăreața”
Oh, Doamne. Împarte
binecuvântările poporului Swazi
17.364 km² (locul 157)
0,9
Emlemba (1,862 m)
Rio Maputo[*] (21 m)
Mbabane

Vecini	Africa de Sud, Mozambic
Populație - Estimare 2020	1.160.164
Densitate	68,2 loc/km ²
Religii	Creștini 90%
Limbi oficiale	Swazi, Engleză
Etnonim	Swazi
Sistem politic	Monarhie absolutistă
Legislativ	Parliament
Capitala	Lobamba (regală / legislativă) Mbabane (administrativă)
Independ față de Regatul Unit	6 septembrie 1968
PIB (PPC) 2015- Total	8,859 mld. \$
- Pe cap de locuitor	7.917 \$
Monedă	Rand sud-african, Lilangeni (SZL)

Harta Regatului Eswatini

Statul Eswatini este împărțit în patru districte: Hhohho, Lubombo, Manzini, Shiselweni

Etnonim	lesothieni, lesothian, lesothiană
Sistem politic	Monarhie constituțională
Legislativ	Parliament
Capitala	Maseru
Independență	
PIB (PPC) - Total	6,123 miliarde USD
- Pe cap de locuitor	3 300 USD
Monedă	Maloti

Lesotho, oficial Regatul Lesotho este o țară în sudul Africii, formând o enclavă, fiind complet înconjurată de Africa de Sud. Capitala este Maseru. Lesotho înseamnă "Țara poporului care vorbește limba Sesotho".

Districtele din statul Lesotho

Administrativ, Lesotho este împărțit în 10 districte, fiecare condusă de un administrator de district. Fiecare district are o capitală cunoscută sub titlul de camp town: Berea, Butha-Buthe, Leribe, Mafeteng, Maseru, Mohale's Hoek, Mokhotlong, Qacha's Nek, Quthing, Thaba-Tseka. Districtele sunt subîmpărțite în 80 de circumscripții care au 129 consilii comunitare locale.

Caută să dormi o noapte pentru a găsi soluția, decât să nu dormi din cauza celor ce-ai făcut. (Igbo)

NAMIBIA

Republica Namibia

Drapelul Namibiei

Deviză:

Imn:

Suprafață - totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Cel mai jos punct

Cel mai mare oraș

Vecini

Populație- Estimare 2017

Densitate

Stema Namibiei

Unitate. Libertate, Justiție

Namibia, Țara Vitejilor

824,292 km² (locul 34)

neglijabil

Königstein (Namibia) (2.573 m)

Oceanul Atlantic (0 m)

Windhoek

Angola, Zambia, Botswana,

Africa de Sud

2.533.794

2,5 loc/km²

Religie	Creștini 97,5%
Limbi oficiale	Engleza
Etnonim	Namibieni, namibian, namibiană
Sistem politic	Republică prezidențială
Legislativ	Parlament
Capitala	Windhoek
Independență	
PIB (PPC) - Total	\$15,14 miliarde
- Pe cap de locuitor	\$7,101
Monedă	NAD

Harta Republicii Namibia

Namibia are 13 regiuni, principalele orașe fiind: Windhoek (capitală); Lüderitz; Swakopmund (fosta a doua capitală din timpul guvernării sud-africane); Walvis Bay; Mariental; Keetmanshoop; Karasburg; Otjiwarongo; Ondangwa; Tsumeb.

ZIMBABWE

Republica Zimbabwe

Harta Republicii Zimbabwe

Drapelul Zimbabwe

Deviză:

Imn:

Suprafață- totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Cel mai jos punct

Vecini

Populație -

Estimare 2022

Stema Zimbabwe

Unitate, libertate, muncă

Kalibusiswe este țara

Zimbabwe

390,757 km² (locul 59)

1

Nyangani[*] (2.592 m)

Râul Runde[*] (162 m)

Zambia, Mozambic, Africa de
Sud, Botswana

15.178.979

Densitate	31,1 loc/km ²
Etnii	Negri 98%
Religii	creștini 45,4%. animiști 40.5%.
	indigeni africani 13,5%
Limbi oficiale	16 limbi oficiale (70% vorbesc shona)
Etnonim	Zimbabwieni, zimbabwian, zimbabwiană
Sistem politic	Republică
Legislativ	Parlament
Capitala	Harare
Independență	Emmerson Mnangagwa
PIB (PPC) - Total	\$28,304 miliarde
- Pe cap de locuitor	\$2,607
Monedă	dolarul american este moneda în care se efectuează tranzacțiile în administrația publică

Diviziune administrativă

Din punct de vedere administrativ, țara este împărțită în opt provincii plus două orașe cu *statut de provincie* ([Harare](#) și [Bulawayo](#)). La rândul lor, provinciile sunt împărțite în 59 de districte și 1.200 de municipalități formate din diferite sate.

Următoarele 8 pagini aparțin acestei categorii, dintr-un total de 8:

Manicaland; Mashonaland Central; Mashonaland West; Matabeleland North; Matabeleland South; Provincia Mashonaland East; Provincia Masvingo; Provincia Midlands, Zimbabwe.

E.- AFRICA DE EST

CE ESTE COMUNITATEA DIN AFRICA DE EST?

(Autor: Lonnie Hernandez | Ultima Actualizare: Ianuarie 2023)

Comunitatea Est-Africană (EAC) este un organism regional interguvernamental care reunește țările din Africa de Est: Kenya, Uganda, Tanzania, Rwanda, Burundi și Sudanul de Sud.

Aceste țări se află în regiunea Marilor Lacuri din Africa. Prima EAC care a reunit Kenya, Uganda și Tanzania s-a prăbușit în 1977 și, în 2000, a fost reînviată de cele trei țări. Rwanda, Burundi și Sudanul de Sud s-au alăturat acestei comunități într-o perioadă de timp. Sudanul și Somalia și-au exprimat interesul

de a se alătura comunității. Principala viziune a EAC este de a înființa Federația Africii de Est. Cu toate acestea, comunitatea a avut parte de suspiciune între statele membre.

Istorie Kenya, Uganda și Tanzania au o istorie socială, economică și politică interconectată, inclusiv Lacul Victoria comun. Kenya și Uganda au avut prima uniune vamală în 1917, iar 1927 Tanganyika (înainte de includerea Zanzibar) s-au alăturat celor doi. Au existat organisme anterioare, cum ar fi Comisia pentru Înaltele Afaceri Est-Africane (EAHC) (1928-1961) și Organizația comună a serviciilor din Africa de Est (EACSO) (1961-1967). EACSO sa dizolvat pentru a forma prima EAC în cadrul 1967, al cărei scop era de a avea o piață comună, obiceiuri comune și alte servicii care să crească economiile. La acea vreme, Kenya a fost și rămâne cea mai mare economie a EAC. EAC sa prăbușit deoarece Kenya a cerut mai multe locuri la organele de vârf și au existat, de asemenea, cerințe nerealiste atât de Tanzania, cât și de Uganda. Dictatorul de la Uganda, Idi Amin, a acuzat Tanzania de forțele de găzduire care l-au răsturnat. Deși colapsul a dus la pierderea beneficiilor economiilor de scară, Kenya a sărbătorit. În 1993, președinții Moi (Kenya), Museveni (Uganda) și Mwinyi (Tanzania) au semnat Tratatul pentru EAC, care a dat naștere la procesul de reintegrare care a avut loc în 2000. Rwanda a fost primul stat care sa alăturat, urmat de Burundi. Sudanul de Sud este cel mai recent membru al EAC care se alătură. De atunci, EAC a progresat fără probleme cu confederația, ca fiind nevoia imediată de atunci a federației.

Structuri și inițiative

Regiunea EAC este bogată în minerale și produse agricole. Cu doar Kenya și Tanzania având coastă, țările EAC au mai multe planuri integrate de infrastructură care includ conducte, căi ferate și drumuri care leagă țările. Principalele organe ale CEA sunt:

Adunarea: Șefii de state sau de guverne ai țărilor membre care conduc iziunea strategică a CEA. Acest organ se află o dată pe an.

Consiliul de Miniștri: Ia decizii importante și este, de asemenea, organul de conducere al CEA. Membrii acestui organ sunt miniștrii sau secretarul de cabinet din cele șase țări în ale căror console se află AEC. Consiliul de Miniștri se reunește de două ori pe an.

Comitetul de coordonare: Comitetul de coordonare coordonează toate activitățile comitetelor sectoriale și recomandă, de asemenea, constituirea, componența și funcțiile comitetelor sectoriale. Acest comitet se reunește de două ori pe an, dar poate organiza reuniuni extraordinare la cerere.

Comitete sectoriale: Aceste comitete se întâlnesc de multe ori pentru a conceptualiza programele și a efectua o monitorizare și o evaluare aprofundată a implementării programului.

Curtea de Justiție a Africii de Est (Curtea): Curtea asigură respectarea legii în interpretarea și aplicarea Tratatului EAC. Această instanță are sediul în Arusha și are subregistre în toate statele membre în incinta instanțelor locale.

Adunarea legislativă din Africa de Est (EALA): EALA are mandatul legislativ, reprezentativ și de supraveghere. Fiecare stat partener alege nouă persoane în EALA și are și șapte membri ex officio.

Secretariatul: Secretariatul este organul executiv care acționează ca gardian al tratatului. Acest secretariat are Secretarul General cu patru deputați, Consilierul EAC și sute de angajați permanenți care lucrează zilnic.

În plus, EAC deține și o forță de rezervă găzduită în Nairobi, Kenya și a lansat recent un singur pașaport.

Criterii demografice

Engleză și swahili sunt limbile oficiale ale EAC. Alte limbi importante includ franceza, Kinyarwanda și Luganda.

Burundi și Rwanda au relații etnice strânse, în timp ce unele comunități etnice trăiesc în mai multe țări, cum ar fi Luo (Kenya, Tanzania, Uganda și unele rădăcini în Sudanul de Sud) și Maasai (Kenya și Tanzania). În total, EAC are locuitori 169,519,847 și, dacă ar fi o țară, ar fi fost cea mai mare populație nouă în lume. Nairobi, Dar es Salaam, Kampala, Kigali, Mombasa, Bujumbura, Mwanza, Arusha, Dodoma, Kisumu, Mbeya și Juba sunt cele mai mari orașe după populație și, respectiv, infrastructură.

BURUNDI

Steagul Republicii
Burundi

Stema Republicii Burundi

Motto:	„Unire, muncă, progres”
Imn	Burundi-ul nostru
Capitala	Gitega (politic), Bujumbura (economic)
Cel mai mare oraș	Bujumbura
Limba oficială	Kirundi
Grupuri etnice - 2018	85% Hutu, 14% Tutsi, 1% Twa ~3,000 Europeni, ~2,000 South Asians
Religion (2020)	93.4% Christianity.—63.7% Roman Catholic,—25.2% Protestant,—4.5% Other Christian,4.3% Credințe tradiți- onale,,2.1% Islam,0.2% Others / None
Demonim(e)	Burundian
Legislature	Parlament
Gubernare	Republica prezidențială unitară de partid dominant
Camera superioară	Senat
Camera inferioară	Adunarea Națională
Regatul	1680–1966
Parte din Africa de Est germană	1890–1916 1916–1962
Parte din Ruanda- Urundi	1 July 1962 28 November 1966
Independența față de Belgia	- 17 May 2018
Republică	
Constituția actuală	
Suprafață totală	27,834 km ²
Apă (%)	10
Populație – estimată 2023	13,162,952
Densitate	473/km ²
GDP (PPP) – Total- 2022 estimat	\$10.8 miliarde
Pe cap de locuitor	\$865
Monedă	Burundian franc (FBu) (BIF)

Harta Republicii Burundi

COMORE

Uniunea Comorelor

Drapelul Uniunii Comorelor

Deviză:

Imnul național:

Suprafață - totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Cel mai jos punct

Vecini

Populație- Estimare 2022

Densitate

Religie

Limbi oficiale

Etnonim

Sistem politic

Stema Uniunii Comorelor

Unité - Justice - Progrès

Viața lui Masiwa

2.170 km² (locul 179)

Neglijabil

Karthala (2.361 m)

Oceanul Indian (0 m)

Madagascar, Franța,
Mozambic, Seychelles, Tanzania

902.348

275 loc/km²

Islamică 98%

Shikomor, limba arabă, limba
franceză

Comorez, comoreză, comorezi

Republică federală

Legislativ	Adunarea Uniunii Comorelor
Capitala	Moroni
Independență	1975
PIB (PPC) - Total	\$1.049 milioane
- Pe cap de locuitor	\$1.660
Monedă	franc comorez

Harta Uniunii Comorelor

DJIBOUTI

Républica Djibouti

Drapelul Djiboutiului

Stema Djiboutiului

Deviză:	Unitate, Egalitate, Pace
Imn:	Djibouti
Suprafață- totală	23.200 km ² (locul 150)
Apă (%)	0,09

Cel mai înalt punct	Moussa Ali (2.028 m)
Cel mai jos punct	Lacul Assal (-155 m)
Cel mai mare oraș	Djibouti
Vecini	Etiopia, Eritreea, Somalia
Populație- Estimare 2017	956.985
Densitate	37,2 loc/km ²
Religie	Islam 94%
Limbi oficiale	arabă, franceză
Etnonim	djiboutian (m.), djiboutiană (f.), djiboutian/i, -e (pl.)
Sistem politic	Republică semi-prezidențială
Legislativ	Adunare Națională
Capitala	Djibouti
Independență față de Franța	Declarată 27 iunie 1977
PIB (PPC) – Total- 2011	2,231 miliarde USD
- Pe cap de locuitor	2.641 USD
Monedă	Franc djiboutian (DJF)

Harta Republicii Djibouti

ERITREEA

Harta Eritreei

Drapelul Eritreei

Stema Eritreei

Deviză:

"Niciodată nu
îngenunchiați !"

imnul

„imn”

Suprafață - totală

117.600 km² (locul 101)

Apă (%)

0,14

Cel mai înalt punct

Emba Soira[*] (3.018 m)

Cel mai jos punct

Lake Kulul[*] (-75 m)

Cel mai mare oraș

Asmara

Vecini

Sudan, Djibouti, Etiopia,

Liga Arabă

Populație- Estimare 2019

3.497.000

Densitate

52 loc/km²

Religie

islamică 48%, coptă,
catolică și protestantă 50%,
tradițională 2%.

Limbi oficiale	tigrinya, araba, italiana, engleza
Etnonim	Eritreean
Sistem politic	Republică prezidențială
Legislativ	Adunarea Națională
Capitala	Asmara
Formare	D'nt cca. 980 î.Hr; Regatul Axumit cca. 100 d.Hr; Eritreea italiană 1890; Feder. Eritreea 15 09. 1952; <i>De facto</i> Eritreea – 24.05. 1991; <i>De jure</i> 24 05. 1993
PIB (PPC) – Total 2014	7,814 miliarde \$
- Pe cap de locuitor	1.195 \$
Monedă	Nakfa (ERN)

ETIOPIA

Republica Federală Democrată Etiopia

Drapelul Etiopiei

Stema Etiopiei

Deviză:	Pământul originilor
Imn:	Mergi înainte, dragă mama Etiopia
Suprafață- totală	1.127.127 km ² (locul 27)
Apă (%)	0,7
Cel mai înalt punct	Ras Dasha[*] (4.533 m)
Cel mai jos punct	Depresiunea Danakil[*] (-125 m)
Cel mai mare oraș	Addis Abeba
Vecini	Sudan, Sudanul de Sud, Kenya, Somalia, Djibouti, Eritreea, Liga Arabă, Somaliland.
Populație- Estimare 2017	104.957.438
Densitate	82,58 loc/km ²
Religie	Creștini 61,6%; musulmani 32, 8%; religii tradiționale 5,6%
Limbi oficiale	limba amharică
Etnonim	Etiopieni, etiopian, etiopiană
Sistem politic	republică federală

Legislativ	Adunarea parlamentară federală din Etiopia
Capitala	Addis Abeba
Independență	
PIB- Total	\$95 122 milioane (2008)
- Pe cap de locuitor	\$1370 (IMF) (2008)
Monedă	birr

Harta Republicii Federale Democratice Etiopia

MADAGASCAR

Republica Madagascar

Drapelul Madagascarului

Deviză:
Imn:
Suprafață- totală
Apă (%)

Stema Madagascarului

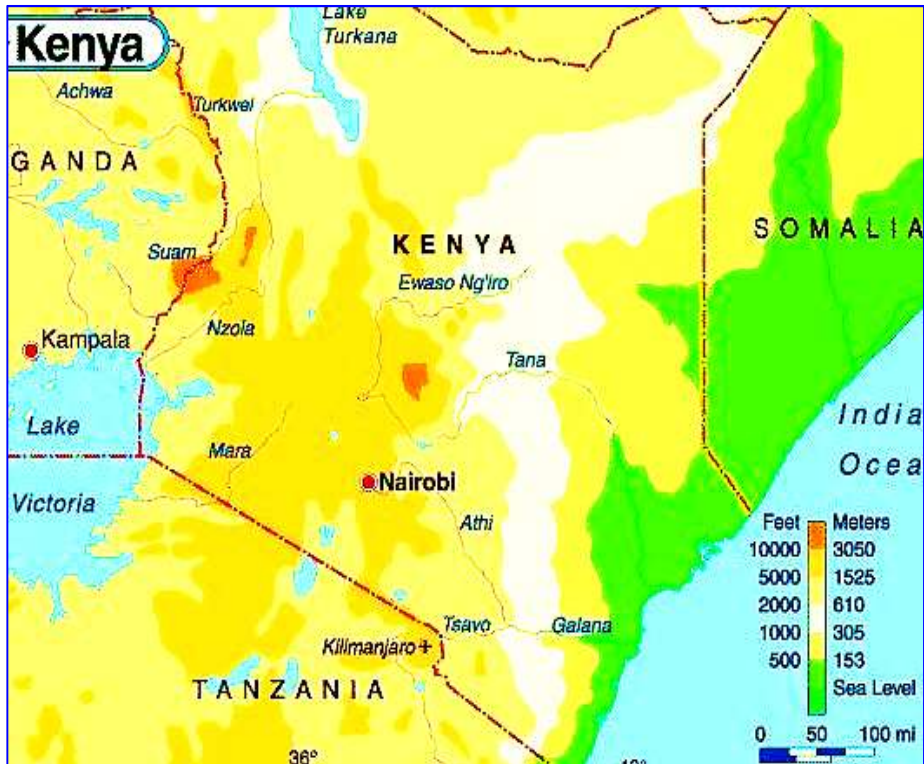
Dragoste, Patrie, Progres
Țara mea iubită
587 040 km² (locul 47)
0,9%

Cel mai înalt punct	Maromokotro (2.876 m)
Cel mai jos punct	Oceanul Indian (0 m)
Cel mai mare oraș	Antananarivo
Vecini	Comore, Franța, Mozambic, Seychelles
Populație- Estimare 2017	25.570.895
Densitate	35,2 loc/km ²
Religii	Creștină 41%, tradițională 39%, islam 20%.
Limbi oficiale	Malgașă, Franceză
Etnonim	Malgași, malgaș, malgașă
Sistem politic	Republică
Legislativ	Parlament
Capitala	Antananarivo
PIB- Total	15,82 miliarde USD
- Pe cap de locuitor	900
Monedă	Ariary (MGA)

Harta Republicii Madagascar

KENYA

Harta Republicii Kenya
Republica Kenya

Drapelul _Kenyei

Deviză:
Imn:
Suprafață- totală
Apă (%)
Cel mai înalt punct
Cel mai jos punct
Cel mai mare oraș
Vecini

Stema _Kenyei

Să tragem toți împreună
Dumnezeu al întregii Creații
582 650 km² (locul 49)
2,3
Muntele Kenya (5.199 m)
Oceanul Indian (0 m)
Nairobi
Etiopia, Somalia, Tanzania
Uganda
Sudanul de Sud, Sudan, Liga
Arabă
Lacul Victoria

Populație- Estimare 2017	48.468.138
Densitate	58,1 loc/km ²
Religia	Creștini 75%; musulmani 10%; indigeni 10%
Limbi oficiale	engleza și swahili
Etnonim	Kenyeni, kenyan, kenyană
Sistem politic	republică
Legislativ	Parliament
Capitala	Nairobi
Independență	
PIB - Total	39,45 miliarde USD
- Pe cap de locuitor	1 200 USD
Monedă	Șiling kenyan

MALAWI

Republica Malawi

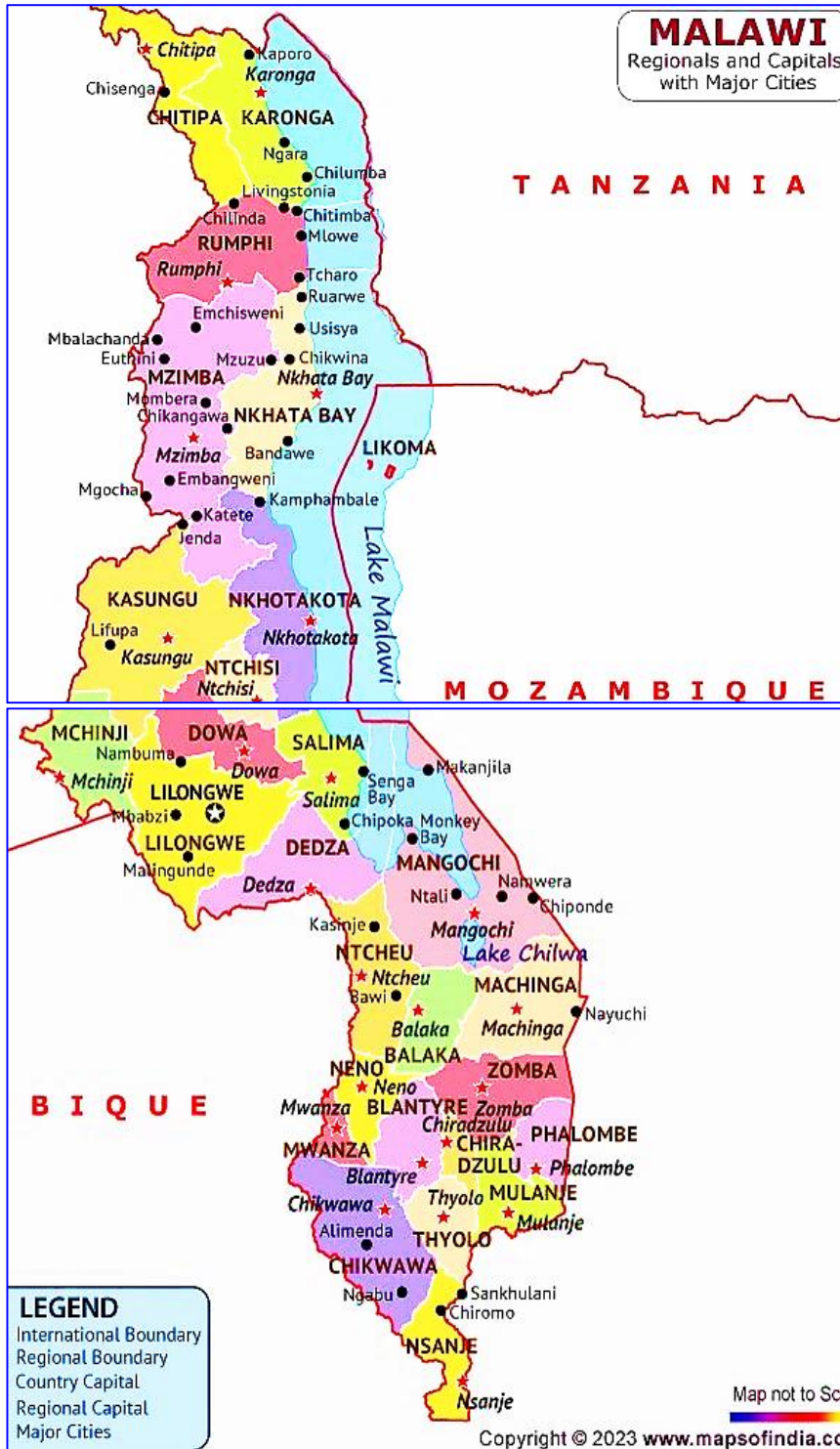

Drapelul statului Malawi

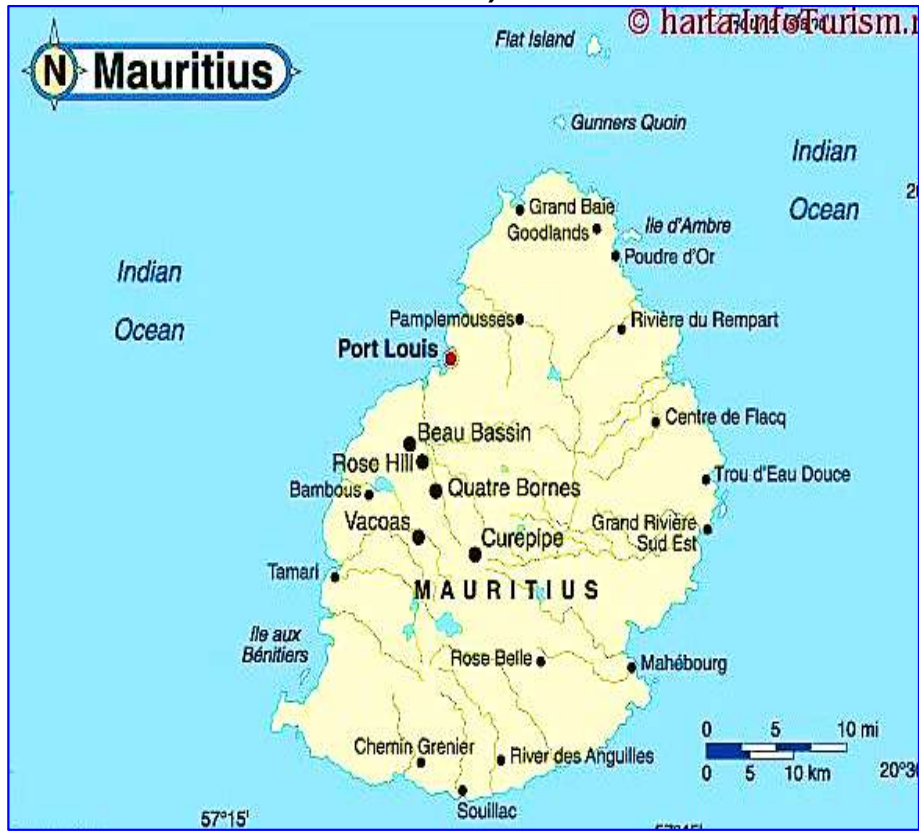

Stema statului Malawi

Deviză:	Unitate și Libertate
Imn:	Doamne, binecuvântează pământul nostru Malawi
Suprafață- totală	118 480 km ² (locul 100)
Apă (%)	20,6
Cel mai înalt punct	Masivul Mulanje (3.002 m)
Cel mai jos punct	Râul Shire (37 m)
Cel mai mare oraș	Blantyre
Vecini	Zambia, Tanzania, Mozambic
Populație - Estimare 2017	18.622.104
Densitate	128,8 loc/km ²
Religie	animism 43%, creștinism 42% (catolici, protestanți), islamism 15%.
Limbi oficiale	engleza (oficial) și chichewa (național)
Etnonim	Malawieni, malawian, malawiană
Sistem politic	democrație
Legislativ	Adunare Națională
Capitala	Lilongwe
Independență	
PIB- Total	7 629 miliarde USD
- Pe cap de locuitor	827 USD
Monedă	Kwacha

MAURITIUS

Harta Republicii Mauritius
Republica Mauritius

Drapelul Mauritiusului

Deviză:

Imnul național:

Suprafață- totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Cel mai jos punct

Populație- Estimare 2017

Densitate

Religii

Stema Mauritiusului

"Steaua și Cheia Oceanului Indian"

Patrie

2.040 km² (locul 166)

0,05

Piton de la Petite Rivière Noire (828 m)

Oceanul Indian (0 m)

1.264.613

630 loc/km²

hinduism (51%),catolicism (27%),

Limbi oficiale	islamism (16%), protestantism (5,2%), engleza
Etnonim	Mauritieni, mauritian, mauritiană
Sistem politic	Republică parlamentară
Legislativ	Adunarea Naționalp
Capitala	Port Louis
Independență	12 martie 1968
PIB- Total	20,0 miliarde
- Pe cap de locuitor	15.591
Monedă	Rupie mauritiană

MAYOTTE

Harta Mayotte

Insula principală, Grande-Terre (sau Mahoré), este cea mai veche din punct de vedere geologic a arhipelagului Comore. Are o lungime de 39 km și o lățime de 22 km iar altitudinea maximă este între 500 și 600 m deasupra nivelului mării. Datorită originii vulcanice a insulei, solul este relativ bogat în anumite zone. Un recif de corali înconjoară majoritatea insulei și oferă astfel o zonă de protecție pentru vapoare și un habitat extra-ordinar pentru animalele acvatice.

Mayotte (franceză)

Drapelul Mayotte

Stema Mayotte

Imn
Suprafață - totală
Apă (%)
Cel mai înalt punct
Vecini

Marsilieza
374 km² (locul 185)
0,4
mont Bénara[*] (660 m)
Comore. Madagascar

Populație – Estimare 2017	256.518 (locul 187)
Densitate	429 loc/km ²
Limbi oficiale	franceză
Religii	Musulmani 95%
Sistem politic	Departament de peste mări
Capitala	Mamoudzou
PIB - Total	\$466,8 milioane
- Pe cap de locuitor	\$2.600
Monedă	Euro (EUR)

MOZAMBIC

Republica Mozambic

Drapelul Mozambicului

Stema Mozambicului

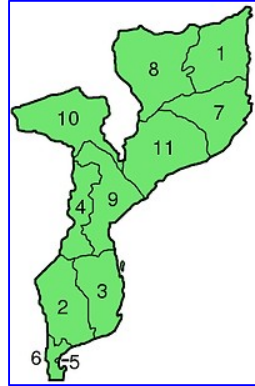
Deviză:	Vino de unde a început totul
Imnul național:	Patrie iubită
Suprafață - totală	801.590 km ²
Apă (%)	2,2
Cel mai înalt punct	Monte Binga[*] (2.436 m)
Cel mai jos punct	Strâmtoarea Mozambic (0 m)
Vecini	Tanzania, Malawi, Zambia, Zimbabwe, Eswatini, Africa de Sud, Comore
Populație- Estimare 2017	29.668.834
Densitate	25 loc/km ²
Religie	Creștinism 56,1%, islam 17,9%
Limbi oficiale	portugheză
Etnonim	mozambicani (pl.) mozambican (masc.) mozambicană
Sistem politic	Republică
Legislativ	Adunarea Republicii
Capitala	Maputo
Formare Independență	
PIB 2007	\$8,069 de miliarde
PIB 2007 - Pe cap de locuitor	\$842
Monedă	Metical mozambican (MZN)

Harta Republicii Mozambic

Districte

1. Cabo Delgado
2. Gaza
3. Inhambane
4. Manica
5. Maputo (oraș)
6. Maputo
7. Nampula
8. Niassa
9. Sofala
10. Tete
11. Zambezia

RÉUNION

Regiunea Reuniunea

Harta Regiunii Reuniunea

(Insula Reunion)

Drapelul La Réunion

Stema La Réunion

Deviză:	Voi înflori orice ar fi
Imn:	Marsilieza
Suprafață - totală	2,512 km ²
Apă (%)	0,4%
Cel mai înalt punct	Piton des Neiges (3.070 m)
Cel mai mare oraș	Saint-Denis
Populație- Estimare - 2020	863.083.
Densitate	383,5/km ²
Religii	Creștinii - 87.6%.
Limbi oficiale	Franceză
Sistem poștic	Comisar al republicii
Capitala	Saint-Denis
Independență	
PIB- Total	6,85 miliarde \$
- Pe cap de locuitor	7936 \$
Monedă	Euro

Réunion este un departament de peste mări, francez, condus, ca toate celelalte departamente franceze, de către un consiliu general, ales prin vot universal. Împreună cu un alt teritoriu francez, Mayotte, Réunion este membră în Comisia Oceanului Indian. De asemenea, Réunion este una dintre cele 7 regiuni ultraperiferice ale Uniunii Europene. Din 2003, în urma unei reforme constituționale, Réunion a devenit o regiune, cu aceleași puteri cu ale unei regiuni franceze, formată dintr-un singur departament și condusă de un consiliu regional. Recent a început o discuție privind crearea unui nou departament în sudul insulei.

Reprezentantul guvernului francez este prefectul, bazat în reședința insulei Réunion, Saint-Denis. Réunion are 8 posturi în Parlamentul Franței, 5 de deputat și 3 de senator. De asemenea, ca regiune ultraperiferică locuitorii participă la alegerile pentru Parlamentul European în cadrul circumscripției electorale Franța de peste mări.

Réunion este subdivizată administrativ asemenea celorlalte departamente franceze în 4 arondismente, 37

de cantoane și 24 de comune. Împreună cu celelalte departamente de peste mări, sunt singurele departamente franceze cu un număr mai mare de cantoane decât de comune.

Localități selectate: Prefectură - Saint-Denis

Sub-prefecturi - Saint-Benoît, Saint-Paul, Saint-Pierre

Alte orașe - Sainte-Marie, La Possession, Le Port, Le Tampon, Saint-André, Saint-Joseph, Saint-Leu, Saint-Louis

RWANDA

Drapelul Rwandei

Deviză:

Imnul național:

Suprafață- totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Stema Rwandei[

Unitate, muncă și patriotism

Rwanda este frumoasă

26.003 km²

5,3

Ikirunga cya

Karisimbi[*] (4.507 m)

Cel mai jos punct Vecini	Ruzizi[*] (950 m) Uganda, Tanzania, Burundi, Republica Democrată Congo.
Populație- Estimare 2022	13.246.394
Densitate	343 loc/km ²
Religii	Creștinism 65 % · Altele 25 % · Protestantism 9 % · Islam 1 %
Limbi oficiale	Kinyarwanda, franceză, engleză,,
Etnonim	Rwandezi, rwandez, rwandeză
Sistem politic	Republică
Legislativ	Legislativ
Capitala	Kigali
Formare	Independență
PIB (2007) - Total	\$3,339 de miliarde
- Pe cap de locuitor	\$898
Monedă	Franc rwandez (RWF)

Provinciile Rwandei –

5 provincii și capitalele lor:

- Provincia de Nord - Byumba;
- Provincia de Est - Rwamagana;
- Provincia de Sud - Nyanza;
- Provincia de Vest - Kibuye;
- Provincia Kigali - Kigali.

SEYCHELLES

Republica Seychelles

Steagul

Deviză:

Imn:

Capitala

Stema

Sfârșitul încoronează
lucrarea
Alăturați-vă tuturor
Seychelloilor
Victoria

Limbi oficiale	English, French, Seychellois Creole
Grupuri etnice	Seychellois Creoles, altele
Religii:	Creștinism (89,2%): {catolicism (76,2%), Anglicani, 6,1%), alte creștine (6,9%)}, Hinduism (2,4%), islam (1,6%), Altele (1,1%),Niciuna (0,9%), nedeclarat (4,8%)
Demonym	Seychellois, Seychelloise, Seselwa (Creole)
Guvernământ	Republica prezidențială unitară
Legislatură	Adunare Națională
Independență declarată	De Regatul Unit 29 June 1976
Suorafașa totală	457 km ² (locul 181)
Apă (%)	Neglijabil
Populație - estimare 2022	100,060
Densitate	262.3/km ²
PIB 2023 - total	3,958 miliarde USD(locul190)
Pe cap de locuitor	\$39,662 (locul 60)
Moneda	Rupia Seychellois (SCR)

25 districte și Insulele exterioare

Districtul Bel Air; Districtul English River (La Rivière Anglaise – District Seychelles; Districtul Les Mamelles; Districtul Mont Buxton; Districtul Mont Fleuri; Districtul Plaisance; Districtul Roche Caiman; Districtul Saint Louis; Districtul Anse aux Pins; Districtul Anse Boileau; Districtul Anse Etoile; Districtul Au Cap; Districtul Anse Royale; Districtul Baie Lazare; Districtul Beau Vallon; Districtul Bel Ombre; Districtul Cascade; Districtul Glacis; Districtul Grand'Anse Mahé; Districtul Pointe La Rue; Districtul Port Glaud; Districtul Takamaka; Districtul Baie Sainte Anne; Districtul Grand'Anse Praslin; Districtul La Digue; Insulele externe (Outer Islands)

SOMALIA

Republica Federală Somalia

Drapel

Imnul național:
 Suprafață – totală
 Cel mai înalt punct
 Cel mai jos punct
 Vecini
 Populație- Estimare 2017
 Densitate
 Religii
 Limbi oficiale
 Etonim
 Grupuri etnice
 Sistem politic
 Legislativ
 Capitala
 PIB- Total
 - Pe cap de locuitor
 Monedă

Stemă

Petrecerea steagului
 637,657 km² (locul 44)
 Shimbiris (2.460 m)
 Oceanul Indian (0 m)
 Djibouti, Etiopia, Kenya
 11.031.386
 16.12 loc/km²
 Musulmani 75,65%, creștini 23,35%
 Somaleză, Arabă Italiană
 somalez, somaleză, somalezi
 Somalezi (85%), Benadiri, Somalezi
 Bantu, alți non-somalezi (15%)
 Republică Parlamentară Federală
 Parlament Federal
 Mogadishu (Mogadiscio)
 \$5.896 miliarde
 \$600 (locul 224)
 Șiling somalez (SOS)

Regiunile oficiale ale Somaliei: 1- Juba Inferioară; 2- Juba de Mijloc; 3- Gedo; 4- Bay; 5- Bakool; 6- Lower Shabele; 7- Banaadir; 8- Middle Shabele; 9- Hiiraan; 10- Galguduud; 11- Mudug; 12- Nugaal; 13- Bari; 14- Sool; 15- Sanaag; 16- Togdheer; 17- Woqooyi Galbeed; 18- Awdal

TANZANIA

Republica Unită a Tanzaniei

Drapelul Tanzaniei

Deviză:
 Imn:
 Suprafață - totală

Stema Tanzaniei

Libertate și Unitate
 Doamne binecuvântează Africa
 945,203 km² (locul 31)

Apă (%)	6,2
Cel mai înalt punct	Mount Kibo (5.895 m)
Cel mai jos punct	Oceanul Indian (0 m)
Cel mai mare oraș	Dar es Salaam
Vecini	Kenya, Uganda, Rwanda, Burundi. Republica Democrată Congo. Zambia. Malawi. Mozambic, Lacul Victoria, Seychelles.
Populație- Estimare 2017	57.310.019
Densitate	46,3 loc/km ²
Religie	Creștină 62%, Islamică 35%
Limbi oficiale	Swahili
Etnonim	Tanzanieni, tanzanian, tanzaniană
Sistem politic	Republică Prezidențială Unitară
Legislativ	Adunare Națională
	Independență față de Regatul Unit:
Tanganyika	9 decembrie 1961
Zanzibar și Pemba	10 decembrie 1963
Fuzionare	26 aprilie 1964
Constituția actuală	25 aprilie 1977
	Economie
PIB- Total - 2012	\$73.859 miliarde (locul 81),,
Monedă	Șiling tanzan (TZS)

Regiunile Tanzaniei

Sunt 26 sw regiuni:

Regiunea Arusha; Regiunea Dar es Salaam; Regiunea Dodoma; Regiunea Iringa; Regiunea Kagera; Regiunea Kigoma; Regiunea Kilimanjaro; Regiunea Lindi; Regiunea Manyara; Regiunea Mara; Regiunea Mbeya; Regiunea Morogoro; Regiunea Mtwara; Regiunea Mwanza; Regiunea Pemba North; Regiunea Pemba South; Regiunea Pwani (Coast); Regiunea Rukwa; Regiunea Ruvuma; Regiunea Shinyanga; Regiunea Singida; Regiunea Tabora; Regiunea Tanga; Regiunea Zanzibar South and Central (Unguja South and Central); Regiunea Zanzibar North (Unguja North); Regiunea Zanzibar West (Unguja Town and West

„O aberație cu tradiție multiseclară devine mai strălucitoare, mai rezistentă ca diamantul.” Valeriu Butulescu

ZAMBIA

Republica Zambia

Drapelul Zambiei

Stema Zambiei

Deviză:

Imn:

Suprafață - totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Cel mai jos punct

Cel mai mare oraș

Vecini

O Zambia, O Națiune

Stați și cântați din Zambia,
mândru și liber

752.614 km²

1%

Mafinga Central (2.339 m)

Fluviul Zambezi (329 m)

Lusaka

Zimbabwe, Tanzania, Republica

Democrată Congo, Malawi,

Mozambic, Namibia, Angola,

Botswana

Populație - Estimare 2017	17.094.130
Densitate	15 loc/km ²
Religii	Creștini 95,5%
Limbi oficiale	Engleză
Etonim	Zambieni, zambian, zambiană
Sistem politic	Republica constituțională prezidențială unitară
Legislativ	Adunare Națională
Capitala	Lusaka
Independență	
PIB	10,28 mld (2005)
- Pe cap de locuitor	900
Monedă	Zambian kwacha (ZMK)

Diviziuni Zambia: 9 provincii (+reședințe)

Provincia Centrală (Kabwe); Provincia Copperbelt (Ndola);
 Provincia Luapula (Mansa); Provincia Lusaka (Lusaka);
 Provincia de Est (Chipata); Provincia de Nord (Kasama);
 Provincia de Nord-Vest (Solwezi); Provincia de Sud
 (Livingstone); Provincia de Vest (Mongu)

Harta Republica Zambia

F.- AFRICA OCCIDENTALĂ

Africa Occidentală sau **Africa de Vest** este cea mai de vest regiune a continentului african. Geopolitic, schema ONU pentru Africa de Vest include 16 țări, distribuite pe o suprafață de circa 5 milioane de kilometri pătrați.

- Benin
- Burkina Faso
- Côte d'Ivoire
- Capul Verde
- Gambia
- Ghana
- Guinea
- Guineea-Bissau
- Liberia
- Mali
- Mauritania
- Niger
- Nigeria
- Senegal
- Sierra Leone
- Togo

Africa de vest include partea de vest a Maghrebului, Sahara de Vest, Marocul, Algeria și Tunisia și ocupă o suprafață de peste 6.140.000 km², ceea ce reprezintă aproximativ o cincime din Africa. Marea majoritate a acestui teritoriu o reprezintă câmpii cu o altitudine de până la 300 de metri, deși există puncte izolate de-a lungul coastei de sud cu o altitudine mai mare.

Partea de nord a Africii de Vest constă dintr-un teren semi-arid cunoscut sub numele de Sahel, o zonă de tranziție între deșertul Sahara și savanele din zona Sudanului; pădurile formează o a treia regiune situată între savane și coasta de sud, sub forma unei centuri cu lățime cuprinsă între 160 km și 240 km.

Cultură

În ciuda diversității culturilor din Africa de Vest din Nigeria până în Senegal, există multe similarități în port, gastronomie, muzică și cultură, particularități care nu se regăsesc în alte zone ale Africii.

În zona coastei de vest cât și în interiorul regiunii religia predominantă este cea islamică, în timp ce creștinismul este predominant în zona centrală și partea sudică a Nigeriei precum și în zona de coastă a Ghanei; elemente ale religiei africane tradiționale sunt prezente practic în toate zonele. De-a lungul timpului, odată cu migrațiile, aceste religii au legat culturile popoarelor Africii de Nord mai mult decât în alte părți a Africii subsahariene.

Pentru recreere, unul din cele mai populare jocuri este Oware, cunoscut sub diferite nume în Africa de Vest (Ayò, Awalé, Wari, Ouri, Oware, Warri, Adjì, Awari). Ținuta protocolară în această regiune este Boubou (cunoscută de asemenea sub denumirea de *Agbada și Babariga*), și își are originea în ținuta nobiliară a diverselor imperii ale Africii de Vest din secolul XII.

Istoria Africii de Vest poate fi împărțită în cinci perioade majore:

1. Preistoria. Primii oameni s-au instalat în Africa de Vest cu aproximativ 14.000 de ani în urmă. Cultivarea de terenuri a început aproximativ în mileniul V î Ch și odată cu aceasta și domesticirea animalelor. Începând cu secolul IV î Ch, tehnologia prelucrării fierului a permis o extindere a productivității în agricultură precum și formarea primelor orașe-stat. Domesticirea cămیلelor a permis dezvoltarea unui comerț transsaharian cu alte culturi de dincolo de deșert, cum ar fi Cartagina și Berberii. Cele mai importante mărfuri exportate erau aurul, pânze și haine din bumbac, ornamente din metal și obiecte din piele, care erau schimbate pentru sare, cai, textile și alte asemenea bunuri. Pe plan local, aceste materiale au contribuit de asemenea la prosperitatea imperiilor viitoare.

2. Imperiile epocii fierului. Dezvoltarea economică a regiunii a dus la formarea unor state centralizate cu culturile lor aferente, începând cu cultura Nok care s-a format în Nigeria în jurul anului 1000 îCh. În secolul VIII a luat ființă Imperiul Ghanez care s-a întins până la Imperiul Mali.

BENIN

Drapelul Beninului

Deviză:
Imn
Suprafață- totală
Apă (%)
Cel mai înalt punct
Cel mai jos punct
Cel mai mare oraș
Vecini
Populație-

Stema Beninului

Fraternitate, justiție, muncă
Zori noi
112.620 km² (locul 102)
1,8
mont Sokbaro[*] (658 m)
Bight of Benin (0 m)
Cotonou
Burkina Faso, Niger,
Nigeria, Togo
11.175.692

Estimare 2017	
Densitate	78,1 loc/km ²
Religii	Crestini 53%., islam 23.8%.
Limbi oficiale	franceză
Etnonim	Beninez
Sistem politic	Republică prezidențială
Legislativ	Adunare Națională
Capitala	Porto Novo
Independență	față de Franța - 1 august 1960
PIB - Total	13,993 miliarde de \$
- Pe cap de locuitor	1451 \$
Monedă	Franc CFA (UEMOA)

Harta Republicii Bénin

Benin, denumire oficială Republica Benin, este o țară în vestul Africii, cunoscută în vechime ca Dahomey. La sud este mărginită de Golful Guineea, de Togo și Nigeria la vest respectiv est precum și Burkina Faso și Niger la nord.

Administrație

Beninul este împărțit în douăsprezece departamente: Alibori, Atakora, Atlantique, Borgou, Collines, Donga, Kouffo, Littoral. Mono, Ouémé, Plateau, Zou

BURKINA FASO

Drapelul Burkinei Faso

'Deviză:

Imn:

Suprafață - totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Cel mai jos punct

Cel mai mare oraș

Vecini

Populație - Estimare 2019

Densitate

Religii

Limbi regionale/minoritare

Etnonim

Sistem politic

Legislativ

Capitala

Independență

PIB – Total 2010

- Pe cap de locuitor

Monedă

Stema Burkinei Faso

Unitate, Progres, Justiție

O singura noapte

274,2 km² (locul 72)

0.146%

Tenakourou (749 m)

Volta Noire (200 m)

Ouagadougou

Benin, Coasta de Fildes,

Ghana, Mali,

Niger, Togo, Bawku West

District

20.488.000

57,4 loc/km²

Islam, 61.1% ; 2, Creștinismul,

19.0%

mòoré, dioula

Burkinez

republică semi-prezidențială

Adunarea Națională din

Burkina Faso^(d)

Ouagadougou

față de Franța - 5

august 1960

19,992 miliarde

1.360 \$

Franc CFA (UEMOA) (XOF)

Districte

Burkina Faso este împărțită în 13 regiuni, 45 de provincii și 301 departamente.

Regiune	Reședința	Regiune	Reședința
Boucle du Mouhoun	Dédougou	Est	Fada N'gourma
Cascades	Banfora	Hauts-Bassins	Bobo Dioulasso
Centre	Ouagadougou	Nord	Ouahigouya
Centre-Est	Tenkodogo	Plateau-Central	Ziniaré
Centre-Nord	Kaya	Sahel	Dori
Centre-Ouest	Koudougou	Sud-Ouest	Gaoua
Centre-Sud	Manga		

„La ce servește libertatea unui popor care-și ignoră drepturile, care-și uită îndatoririle sacre, care-și calcă-n picioare propriile valori și tradiții?” Andrei Pleșu

REPUBLICA CAPULUI VERDE

Harta Republicii Capului Verde

Drapelul Capului Verde

Stema Capului Verd

Deviză:
 Suprafață- totală
 Apă (%)
 Cel mai înalt punct
 Cel mai jos punct
 Cel mai mare oraș
 Populație - Estimare 2020
 Densitate
 Religii
 Limbi oficiale
 Etnonim
 Sistem politic
 Legislativ

Unitate, Muncă, Progres
 4 033 km² (locul 165)
 Neglijabil
 Pico do Fogo (2.829 m)
 Pedra de Lume salt ponds (-30 m)
 Praia
 555.988
 \$101 loc/km²
 catolică 77%, protestantă 5%, islamică 2%.
 Portugheza
 capverdian
 Republică
 Adunarea Națională a

Capitala	Capului Verde
Independență	Praia
PIB - Total	\$2,99 miliarde
- Pe cap de locuitor	\$5 858
Monedă	escudo al Capului Verde

Republica Capului Verde este împărțită în 22 de municipalități (concelhos) care sunt alcătuite din 32 de parohii (freguesias). Parohiile au la bază parohiile religioase din perioada colonială: Se specifică insula și (municipalități)

Insulele Barlavento: Santo Antão (**Ribeira Grande**, Paúl, Porto Novo); São Vicente + Santa Luzia (São Vicente); São Nicolau (Ribeira Brava, Tarrafal de São Nicolau); Sal (Sal); Boa Vista (Boa Vista);

Insulele Sotavento: Maio (Maio); Santiago (Praia, São Domingos, Santa Catarina, São Salvador do Mundo, Santa Cruz, São Lourenço dos Órgãos, Ribeira Grande de Santiago, São Miguel, Tarrafal); Fogo (São Filipe, Santa Catarina do Fogo, Mosteiros); Brava (Brava)

COASTA DE FILDEȘ

Harta Coastei de Fildeș

Drapelul Coastei de Fildeș

Stema Coastei de Fildeș

Deviză:	Unitate, disciplină și muncă
Imnul național:	Abidjanezul
Suprafață- totală	322 460 km ² (locul 69)
Apă (%)	1,4
Cel mai înalt punct	mont Nimba (1.752 m)
Cel mai jos punct	Golful Guineei (0 m)
Vecini	Burkina Faso, Ghana, Guineea, Liberia, Mali
Populație - Estimare 2017	24.294.750
Densitate	63,9 loc/km ²

Religii	Musulman 42,9%, catolic 17,2%, evanghelic 11,8%, metodist 1,7%, alt creștin 3,2%, animist 3,6%,
Limbi oficiale	franceză
Limbi regionale/minoritare	Baulenă, diulană, dană, anyină și cebaara-senufo și altele
Etnonim	Ivorian
Sistem politic	Republică semi-prezidențială
Legislativ	Parlament
Capitala	Yamoussoukro
Independență față de Franța	7 august 1960
PIB- Total - 2010	37,02 miliarde USD
Pe cap de locuitor	1 680 USD
Monedă	Franc CFA BCEAO (XOF)

Regiunile Coastei de Fildes

Regiunile Coastei de Fildes, Regiunea Agnéby, Regiunea Bafing, Regiunea Bas-Sassandra, Regiunea Denguélé, Regiunea Dix-Huit Montagnes, Regiunea Fromager, Regiunea Haut-Sassandra, Regiunea Lacs, Regiunea Lagunes, Regiunea Marahoué, Regiunea Moyen-Cavally, Regiunea Moyen-Comoé, Regiunea N'zi-Comoé, Regiunea Savanes, Coasta de Fildes, Regiunea Sud-Bandama, Regiunea Sud-Comoé, Regiunea Vallée du Bandama, Regiunea Worodougou, Regiunea Zanzan

GAMBIA

Drapelul Gambie

Stema Gambiei

Deviză:

Progres, Pace,
Prosperitate

Imn

Pentru patria noastră
Gambia

Suprafață- totală

10 380 km² (locul 165)

Apă (%)

11,5

Cel mai jos punct

Oceanul Atlantic (0 m)

Cel mai mare oraș

Serekunda

Vecini

Senegal

Populație - Estimare 2021

2.639.916

Densitate	132 loc/km ²
Religie	Islamism 95%
Limbi oficiale	limba engleză
Etnoni	Gambieni, gambian, gambiană
Sistem politic	republică
Legislativ	Adunarea Națională Gambiană
Capitala	Banjul
Independență	
PIB- Total - 2021	2.038.414.974 de dolar americani
Monedă	Dalasi

Lista orașelor Gambiei

Bakau	Janjanbureh	Lamin, Western,
Banjul	(Georgetown)	Gambia
Bansang	Jufureh	Mansa Konko
Basse Santa Su	Kalagi	Nema Kunku
Brikama	Kanilai	Serekunda
Brufut	Kerewan	Soma

Farafenni

Kololi
KuntaurSukuta
Tanji**GHANA**

Drapelul Ghanei

Stema Ghanei

Deviză:

Libertate și Dreptate

Imn:

Dumnezeu să ne binecuvânteze patria,
Ghana

Suprafață - totală

238 535 km² (locul 82)

Apă (%)

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Mount Afadja[*] (885 m)

Cel mai jos punct

Golful Guineei (0 m)

Cel mai mare oraș

Accra

Vecini

Burkina Faso, Coasta de Fildeș, Togo

Populație- Estimare 2021

32.833.031

Densitate

101,5 loc/km²

Religii

Musulmani 96,4%, creștini 3,5%

Limbi oficiale

limba engleză, și limbile Ga, Twi,
Ewe, Dagbani și Fante

Etnonim

ghanezi

Sistem politic

Republică prezidențială constituțională

Legislativ

Parlament

Capitala

Accra

Independență declarată

6 martie 1957

republică

1 iulie 1960

PIB - Total - 2014

97,5 mld \$

- Pe cap de locuitor

3.718,4 \$

Monedă

Cedi gh

Republica Ghana

Republica Ghana include 10 regiuni:

(În paranteze sunt municipiile lor)

Upper West (Wa), Upper Est (Bolgatanga), Northern (Tamale),
Brong-Ahafo (Sunyani), Volta (Ho), Ashanti (Kumasi), Western
(Awaso), Central (Cape Coast), Greater Accra (Accra), Eastern
(Koforidua)

GUINEEA

Republica Guineea

Drapel

Stemă

Deviză:	Muncă, Justiție, Solidaritate
Imn:	Libertate
Suprafață- Total	245.857 km ²
Cel mai înalt punct	mont Nimba[*] (1.752 m)
Cel mai jos punct	Oceanul Atlantic (0 m)
Vecini	Coasta de Fildeș, Guineea-Bissau, Liberia, Mali, Senegal, Sierra Leone
Populație- Estimare 2017	12.717.176
Limbi oficiale	limba franceză
Etnonim	Guineeni, guineean, guineeană
Grupuri etnice	33.4% Fula, 29.4% Mandinka, 21.2% Susu, 7.8% Kpelle, 6.2% Kissi, 2.0% others
Sistem politic	republică
Legislativ	Adunare Națională
Religie oficială	Musulmană 85%, creștini 8%, aderență la credințele indigene.7%
Capitala	Conakry ()
PIB- Total - 2021	16.091.817.842 de dolar americani
Monedă	Guinean franc ^(d) (GNF)

Lista de orașe din Guineea. Beyla, Boffa, Boké, Conakry (capitala), Coyah, Dabola, Dalaba, Dinguiraye, Dubréka, Faranah, Forécariah, Fria, Gaoual, Guéckédou, Kankan, Kérouané, Kindia, Kissidougou, Koubia, Koun-dara, Kouroussa, Labé, Lélouma, Lola, Macenta, Mandiana, Mali, Mamou, Nzérékoré, Pita, Siguiri, Téliimélé, Timbo, Tougué, Yomou,

GUINEEA-BISSAU

Republica Guineea Bisau

Drapelul Guineei-Bissa

Deviză:

Imn:

Suprafață- totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Cel mai jos punct

Vecini

Populație - Estimare 2017

Densitate

Religii

Limbi oficiale

Etnonim

Sistem politic

Stema Guineei-Bissau

Unitate, Luptă, Progres

Aceasta este patria
noastră mult iubită

36.125 km² (locul 138)

22,4

Q109837809[*] (300 m)

Oceanul Atlantic (0 m)

Guineea, Senegal

1.861.283

44 loc/km

Islam 89,1%, creștinism
6,8%

limba portugheză

guineobissauan

Republică semi-
prezidențială

Legislativ	Adunarea Națională Ăpopulară
Capitala	Bissau
Independență față de Portugalia	10 septembrie 1974
PIB- Total - 2010	1 784 miliarde \$
- Pe cap de locuitor	508 \$
Monedă	Franc CFA (UEMOA) (XOF)

Harta Republicii Guineea-Bissau

Regiunile statului Guineea-Bissau

Regiunile Guineei-Bissau, Regiunea Bafatá, Regiunea Biombo, Regiunea Bolama, Regiunea Cacheu, Regiunea Gabú, Regiunea Oio, Regiunea Quinara, Regiunea Tombali,

„Cunoscand istoria, eroii, traditia, ne facem mai sociabili, mai altruisti, mai iubitori de om si viata”. Nicolae Iorga

LIBERIA

Republica Liberia

Drapelul Liberiei

Stema Liberiei

Deviză:	Dragostea pentru libertate ne-a adus aici
Imn:	Salut, Liberia, Salut!
Suprafață - totală	111 370 km ² (locul 104)
Apă (%)	1
Cel mai înalt punct	Mount Wuteve[*] (1.440 m)
Cel mai jos punct	Oceanul Atlantic (0 m)
Cel mai mare oraș	Monrovia
Vecini	Guineea, Sierra Leone, Coasta de Fildeș
Populație- Estimare 2021	5.214.030
Densitate	26,3 loc/km ²
Religii	creștini 40%, musulmani 20%, credințe indigene 40%,
Limbi oficiale	engleza
Etnonim	Liberieni, liberian, liberiană
Sistem politic	Republică
Legislativ	Legislatura din Liberia
Capitala	Monrovia
Independență	
PIB- Total - 2021	0,868 miliarde \$
- Pe cap de locuitor	470 \$
Monedă	Dollar liberian

Această pagină este o listă de orașe din Liberia.

Arthington	Gbarnga	Robertsport
Barclayville	Greenville	Sacleipea
Bensonville	Harbel	Sanniquellie
Bopolu	Harper	Tubmanburg
Buchanan	Kakata	Tuzon
Buutuo	Monrovia (capital	Virginia
Careysburg	a)	Voinjama
Clay-Ashland	Marshall	Yekepa
Edina	Paynesville	Zorzor
Fish Town	Pleebo	Zwedru
Ganta	River Cess	

Harta Republicii Liberia

MALI

Republica Mali

Drapelul Maliului

Stema Maliului

Deviză:

Un singur popor, un singur scop, o singură credință
Mali, „Mali”

Imnul național:

Suprafață- totală

1.240.192 km² (locul 24)

Apă (%)

1.6

Cel mai înalt punct

Muntele Hombori (1.153 m)

Cel mai jos punct

Fluviul Senegal (23 m)

Cel mai mare oraș

Bamako

Vecini

Algeria, Niger, Burkina Faso,
Coasta de Fildes, Guinea,
Senegal, Mauritania

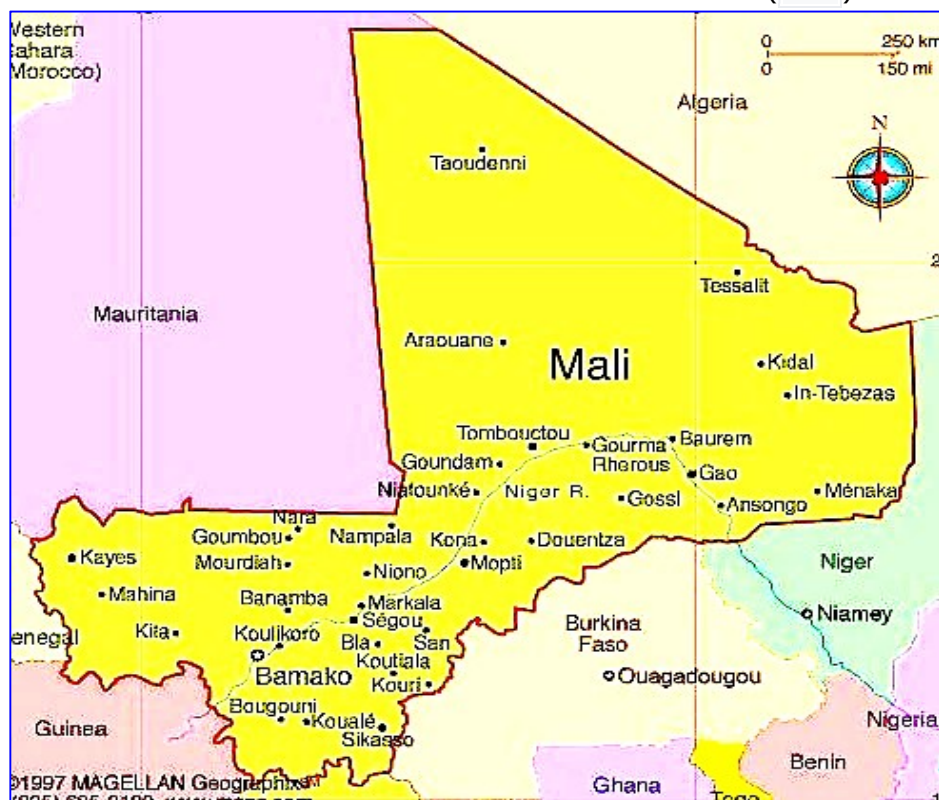
Populație- Estimare 2020

20.250.833

Densitate

11.7 loc/km²

Religii	musulmani 90%, creștini 1%, credințe indigene 9%,
Limbi oficiale	Franceză, Arabă
Limbi regionale/minoritare	Bambara
Etnonim	Malieni, malian, maliană
Sistem politic	Republică Unitară semi- prezidențială
Legislativ	Adunare Națională
Capitala	Bamako
Independență de	4 aprilie 1960
la Franța ca Republica Sudaneză, cu Senegal ca Federația Mali	22 septembrie 1960
PIB – Total - 2010	16.772 miliarde de dolari
- Pe cap de locuitor	\$1.251
Monedă	West African CFA franc (XOF)

Diviziuni administrative: 8 regiuni (regiuni, singular regiune);
Gao, Kayes, Kidal, Koulikoro, Mopti, Segou, Sikasso,
Tombouctou

MAURITANIA

Republica Islamică Mauritania

Drapelul Mauritaniei

Deviză:
 Suprafață- totală
 Apă (%)
 Cel mai înalt punct
 Cel mai jos punct
 Vecini
 Populație- Estimare 2021
 Densitate
 Religie
 Limbi oficiale

Stema Mauritaniei

Onoare, Fraternitate, Justiție
 1.030.700 km² km² (locul 29)
 0,03
 Kediet ej Jill (915 m)
 Sebkhia de Ndrhamcha (-5 m)
 Sahara Occidentală. Algeria,
 Mali, Senegal
 4.614.974
 3,2 loc/km²
 Islam 99.5%, Creștinism
 0,40%
 araba standard(de
 jure), franceza(de facto)

Etnonim	Mauritanieni, mauritanian, mauritaniană
Sistem politic	democrație parlamentară
Legislativ	Parlamentul Mauritanian
Capitala	Nouakchott ()
Independență	28 noiembrie 1960
PIB – Total - 2021	9.996.240.419 dolar americani
Monedă	Ouguiya

Regiuni ale Mauritaniei: Adrar, Assaba, Brakna, Dakhlet Nouadhibou, Gorgol, Guidimaka, Hodh Ech Chargui, Hodh El Gharbi, Inchiri, Mauritaniei, Tagant, Tiris Zemmour, Regiunea Trarza

Orașe din Mauritania: Adel Bagrou, Akjoujt, Aleg, Atar, Mauritania, Bababé, Boû Steilé, Boutilimit, Ghabou, Gouraye, Guérou, Hamoud, Kaédi, Kiffa, Legceiba, Néma, Nouadhibou, Nouakchott, Ouadane, Oualata, Sangrave, Sélibaby, Soudoud, Tidjikdja, Timbédra, Tintane, Voum Legleite, Zouérate

NIGERIA

Republica Federală Nigeria

Drapelul Nigeriei

Stema Nigeriei

Deviză:	Pace și Unitate, Forță și Progres
Imnul național:	Ridicați-vă, compatrioți, apelul Nigeriei să-l ascultați
Suprafață- totală	923.768 km ² (locul locul 22)
Apă (%)	1,4
Cel mai înalt punct	Chappal Waddi (2.419 m)
Cel mai jos punct	Lagos Island[*] (-0,2 m)
Vecini	Benin, Niger, Ciad, Camerun, Săo Tomé și Príncipe
Populație - Estimare 2021	211.400.708
Densitate	188 loc/km ²
Religii	Islam (50,4%), Creștinism (48,2%),,
Limbi oficiale	Engleza
Etnonim	Nigerieni, Nigerian, nigeriancă
Sistem politic	Republică federală

Legislativ	prezidențială Adunarea Națională a Nigeriei
Capitala	Abuja
Independență față de Regatul Unit	1 octombrie 1960
PIB - Total	191,4 mld
- Pe cap de locuitor	1 500
Monedă	1 Naira (NGR)=100 Kobo

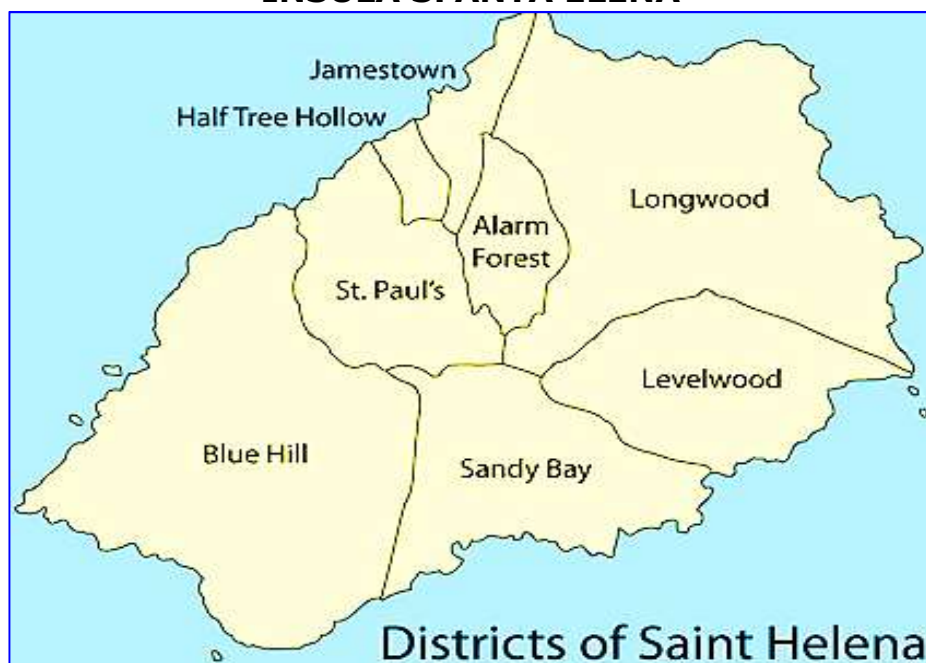
Subdiviziuni Nigeria:

Anambra, Benue, Delta, Ekiti, Imo, Kano, Kogi, Nasarawa, Ondo, Plateau, Taraba, Zamfara, Adamawa, Bauchi, Borno, Ebonyi, Enugu, Jigawa, Katsina, Kwara, Niger, Osun, Rivers, Teritoriul Capitalei Abuja, Akwa Ibom, Bayelsa, Cross River, Edo, Gombe, Kaduna, Kebbi, Lagos, Ogun, Oyo, Sokoto, Yobe

Orașe mari în Nigeria: Lagos, Bauchi, Ohaukwu, Udi, Lafia, Aba North, Kosofe, Ijebu Ode, Ankpa, Zangon Kataf, Ikeja, Jalingo, Asari-Toru, Egor, Izzi, Abuja, Ojo, Gusau, Akko, Andoni

INSULA SFÂNTA ELENA

Drapelul Insulei Sfânta Elena

Deviză:
 Imn:
 Suprafață- totală
 Apă (%)
 Cel mai înalt punct
 Cel mai mare oraș
 Populație - 2008
 Densitate
 Religie
 Limbi oficiale
 Sistem politic

Rege
 Guvernator de Sfânta Elena,
 Ascension și Tristan da Cunha
 Capitala
 Monedă

Stema Insulei Sfânta Elena

Loial și de neclintit
 Oamne salvează regele
 122 km²
 Neglijabil
 Diana's Peak (818 m)
 Capitala
 4,255
 35 loc/km²
 Islam 98%
 engleza
 Dependență a teritoriului
 britanic de peste mări Sfânta
 Elena, Ascension și Tristan da
 Cunha
 Charles al III-lea
 Mark Capes
 Jamestown
 Liră din Sfânta Elena

(US dollar este
acceptat) (SHP)

Sfânta Elena este o insulă în Atlanticul de Sud, în largul coastelor Africii. Face parte ca teritoriu dependent din Teritoriile britanice de peste mări. Din teritoriu fac parte și insulele Ascension și Tristan da Cunha.

Insula, de origine vulcanică, este situată la est de dorsala mezo-atlantică, la cca 1.800 km de Africa și la cca 3.500 km de Brazilia. Astăzi se mai găsesc numai câteva porțiuni din vechiul con vulcanic, reprezentate prin Mount Actaeon (875 m înălțime) și High Peak (797 m)

SENEGAL

Republica Senegal

Drapelul Senegalului

Deviză:

Imnul național:

Suprafață - totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Cel mai jos punct

Vecini

Populație- Estimare 2021

Densitate

Religii

Limbi oficiale

Stema Senegalului

Un popor, un țel, o credință
Ciupește-ți toate Koras³-ul,
lovește-i pe Balafons⁴

196.723 km² (locul 87)

2.1

falaise de Népin (531 m)

Oceanul Atlantic (0 m)

Mauritania, Mali, Guineea,
Guineea-Bissau, Gambia, Liga

Arabă

16.876.720

59loc/km²

Islam 95,9%, Creștinism

4,1%

Franceza

³ KOUROS (< fr.; gr. „băiat”) s. m. Tip de statuie grecească (sec. 7-5 î. Hr.) reprezentând un tânăr atlet, în picioare cu mușchii încordați și un zâmbet în colțul gurii.

⁴ BALAFÓN s.n. Instrument muzical de percuție din Africa occidentală, asemănător cu xilofonul, format din lame de lemn tare acordate diatonic; marimba. [< fr. balafon].

Etnonim	Senegalezi, senegalez, senegaleză
Sistem politic	Republică semi-prezidențială
Legislativ	Adunarea Națională a Senegalului
Capitala	Dakar
Independență	20 august 1960
PIB - Total	20.504 miliarde
- Pe cap de locuitor	1,759
Monedă	Franc CFA (UEMOA) (XOF)

Harta Senegal

REPUBLICA SIERRA LEONE

Drapelul Sierrei Leone

Deviză:

Imnul național:

Suprafață - totală

Apă (%)

Cel mai înalt punct

Cel mai jos punct

Vecini

Populație-

Estimare 2017

Densitate

Stema Sierrei Leone

Unitate - Libertate - Justiție

Înalt Te înălțăm, Tărâmul

Liberului

71.740 km² (locul 116)

1,1

Muntele

Bintumani (1.945 m)

Oceanul Atlantic (0 m)

Guinea, Liberia

7.557.212

79,4 loc loc/km²

Religii	Musulmani 78%, creștini 21%
Limbi oficiale	Engleza
Sistem politic	Democrație
Legislativ	Parlament
Capitala	Freetown
Independență	27 aprilie, 1961
PIB - Total	5,022 miliarde
- Pe cap de locuitor	900 dolari
Monedă	Leone

Diviziuni Administrative: Dakar, Kolda, Senegal (general), Thies, Diourbel, Louga, SG04, Ziguinschor, Fatick, Matam, SG08, Kaolack, Saint-Louis, Tambacounda

TOGO

Drapelul Republicii
Togoleze

Stema Republicii Togoleze

Deviză:	Muncă, Libertate, Patrie
Imn:	Bună ziua, țara strămoșilor nostril
Suprafață- totală	56,785 km ² (locul 122)
Limbi oficiale	Limbi oficiale
Cel mai înalt punct	Mont Agou (986 m)
Cel mai jos punct	Bight of Benin (0 m)
Cel mai mare oraș	Lomé
Vecini	Burkina Faso, Ghana, Benin, Hohoe
Populație- Estimare 2017	7.797.694
Densitate	125,9 loc/km ²
Religii	credințe populare 70%, creștini 20%, musulmani 10%
Limbi oficiale	Franceza
Etnonim	Togolez
Sistem politic	Republică prezidențială
Legislativ	Adunare Națională
Capitala	Lomé
Independență față de Franța	27 aprilie 1960
PIB – Total - 2012	\$6,910 miliarde
- Pe cap de locuitor	\$1.096

Regiunie Republicii Togoleze

Republica Togoleză este divizată în cinci regiuni și un municipiu reședință de stat (Lomé).

Regiunile sunt divizate în treizeci de prefecturi.

Prefecturile din fiecare regiune sunt acestea (cu capitala și numărul de locuitori):

- **municipiul Lomé (373 000 locuitori)**
- **regiunea Maritime (reședință: Lomé)** Avé (Kévé, 80 000); Golfe (Lomé, 294 000); Lacs (Aného, 211 000); Vo (Vogan, 204 000); Yoto (Tabligbo, 138 000); Zio (Tsévié, 228 000);
- **regiunea Plateaux (reședință: Atakpamé):** Agou (Agou-Gadjepe, 76 000); Amou (Amlamé, 76 000); Danyi (Danyi-Apéyémé, 37 000); Est-Mono (Elavagnon, 67 000); Haho (Notsé, 165 000); Kloto (Kpalimé, 161 000); Moyen-Mono (Tohoun, 62 000); Ogou (Atakpamé, 220 000); Wawa (Badou, 143 000);
- **regiunea Centrale (reședință: Sokodé):** Blitta

(Blitta, 99 000); Sotouboua (Sotouboua, 124 000); Tchamba (Tchamba, 74 000); Tchaoudjo (Sokodé, 152 000);

Harta Republicii Togoleze

- **regiunea Kara (reședința: Kara):** Assoli (Bafilo, 45 000); Bassar (Bassar, 92 000); Binah (Pagouda, 58 000); Dankpen (Guérin-Kouka, 65 000); Doufelgou (Niamtougou, 73 000); Kéran (Kandé, 62 000); Koza (Kara, 185 000);
- **regiunea Savanes (reședință: Dapaong):** Kpendjal (Mandouri, 104 000); Oti (Sansanné-Mango, 119 000); Tandjouraré (Tandjouraré, 80 000); Tone (Dapaong, 239 000)